ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம.

ஸ்ரீவரவரமுனியேநம.

—*—

உருக்மணிகல்யாணம்.

இஃது

திருக்குடந்தை.

சதுர்ஸாஸ்திர பண்டிதராகிய

சக்கரபாணி ஐயங்காரவர்களின்

திருக்குமாரத்தியாகிய

வேம்பம்மாள்

அருளிச்செய்த திவ்வியகவியை

பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியார்

தமது

சிரோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1893

விளம்பரம்.



இதனால் சகலமான பேர்களுக்குந் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில் சென்னை பொரசூருக்கடுத்த குசப்பேட்டை படவேட்டம்மன் கோவில்வீதி-65 - வது, கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் சிரோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் நானாவித பெரியபுத்தகங்களும் நூதனமான சில்லறை புத்தகங்களும் இப்பொழுது நூதனமாய் அச்சிட்டிருக்கும் அங்கக்குறி சாஸ்திரம் இராவணேஸ்வரன் கும்மி மாணிக்கயர் சாஸ்திரம் தொடுகுறி சாஸ்திரம் பஞ்சபாண்டவர்கள் அஞ்ஞாதவாசமென்னும் விராடபர்வஅம்மானை

இன்னும் பலவித நூதனசில்லறை புத்தகங்களும் பெரிய புத்தகங்களும் தமிழ் பெரியஇதிகாசமும் இப்போது நூதனமாயச்சிட்டிருக்கும் (விராடபர்வஅம்மானை) பயிண்டுடன் விலை அணா 5.

☞ சோதிடப்பெருநூலாகிய சப்தரிஷிவாக்கியம் முதல்பாகம்-1000-ம்பாட்டு அச்சிட்டு கூடியசீக்கிரத்தில்முடியும் தேவையானவர்கள்—

சிலேசுகடிதம் கவிக்ராபயிண்டு ரூபா - 1

சென்னைபுரசைக்கடுத்த குசப்பேட்டைபடவட்டம்மன்கோவில் வீதி 66-வது நெம்பர்; வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் சிரோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

பி - நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

☞ சிதம்பரமுதலியார்.



ஸ்ரீ



ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

உ ருக்குமணிகல்யாணம்.

வெண்பா.

பன்னுகலை நால்வேதப் பயனுரைத்த ஆழ்வாரை
பன்னுதமிழ் மணவாளர் மாமுனியே - பன்னகத்தில்
வீற்றிருக்கும் மாயவனை விமலனையென் மனத்தகத்தே
வீற்றிருக்கச் செய்வீர் விரைந்து.

போற்றி விருத்தம்.

அரவிநுக்கரசே போற்றி அருள்வாருதியே போற்றி
அருந்தவப்பயனே போற்றி அரவிந்தபதனே போற்றி
பரமஸத்குணனே போற்றி பார்கமமேதானே போற்றி
பரிபூரணானந்தா போற்றி பரனேபரஞ்சுடரே போற்றி
சரணாபங்கஜனே போற்றி ஸஹஸ்திரவதனே போற்றி
ஸாரமிருதவசனே போற்றி ஸ்வயம்பிய ஆத்மனே போற்றி
வரவரமுனியே போற்றி வரம்பில்லாப்ரமேய போற்றி
மருவில்வீடளிப்பாய் போற்றி மணவாளமாமுனியே போற்றி



க ண் ணி க ள்.

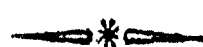
இராகம்-சங்கராபரணம்.

சரணம்சரணம்யென்னைகருணித்தாள்மணவாளமாமுனியே உந்தன்
அரவிந்தக்கழலையென் முடியில்வைமணவாளமாமுனியே
சிக்கில்செழிக்கவந்துதித்தமணவாளமாமுனியே சுவாமி
சிக்கெனசேவைதந்துரட்சியும் மணவாளமாமுனியே
அஞ்ஞானவிருளுக்கு அருக்கனும்மணவாளமாமுனியே கலல
அஞ்யானிஹிருதயத்தில் ஆருந்தேன்மணவாளமாமுனியே
எதிராஜன்மகிமைவெளியிட்டமணவாளமாமுனியே ரொம்ப
பதிதைபரசியென்னை பரிகாள்கொள்மணவாளமாமுனியே
அற்பிசிமூலயாவுற்பவித்த மணவாளமாமுனியே நல்ல
ஸற்பராம்சாரங்கர்க்குசயனராம் மணவாளமாமுனியே
அண்ணனுக்கடிமையாகச்செய்தாய் மணவாளமாமுனியே அவரால்
விண்ணவர்க்கரிதானபலம் யீந்தாய்மணவாளமாமுனியே.

விருத்தம்.

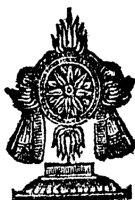
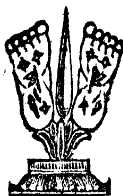
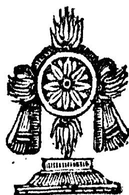
மைக்கடலுருவாய்நின்ற மாதவன்மலர்ப்பதத்தை
பக்குவமாகத்யானித்து பகவத்சரணத்தைச்சேர்ந்த
ஸத்குணசீலரான ஸாதுஸத்ஸம்ப்ரதாய
சக்கரபாணியய்யங்கார் சரணபொற்கஞ்சம்தஞ்சம்.

மு ற் றி ற் று.







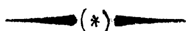
  

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:



உருக்குமணிகலியாணம்.



விருத்தம்.

ஆசாரியன் வணக்கம்.

மண்ணுலகில்வாழுமிந்த மனிதரெல்லாம் யாதவன்றன் மலரடியைமகிழ்ந்துசேர, எண்ணரியகளிப்புடனேயிங்குதித்து எல்லவர்க்குஞ்சங்குசக்ராங்கிதமளித்து, பண்ணரியதோர்பழவினைகள் பற்றறுத்த மூலந்தன்னில் அவரைச்சேர்க்குஞ்செருபுலியூ, ரண்ணன்றிரு வாயற்கே அன்புடனே தாஸியானேன் அவர்தம்அடிமலரில்தூசியானேன்.

எம்பெருமானாருரைத்த இனியசொல்லமிர்தபாஷ்யத்தை கிரஹித்து, அம்புவியில்ஜெனித்த மனிதர்களையெல்லாம் அநுராகத்திலழுந்தாதவகைசெய்து, இன்பமுடன்செருபுலியூர்தனிலுதித்து எல்லவர்க்குஞ்சன்மார்க்கத் துபதேசித்து, அன்புடனே கண்ணனை ஆராதித்த அண்ணன்திருவடிமலரை நம்பினேனே.

இதுவுமது.

சுகர்வணக்கம்.

புத்திரகளத்திராதிமித்தையென்றுநினைத்து
உலகத்துவாழ்வுதனைவெறுத்து
யெத்தவியத்நடனைபத்தியாய்ப்பணிந்துகேட்ட
பரிக்ஷித்துமகாராஜனைப்பார்த்து
சித்தந்தனில்மகிழ்ந்துவியாசபுத்திரரும்
ஸ்ரீஹரிதிருவடிதனைத்தியானித்து
நித்தியானந்தச்சரித்திரத்தை உரைத்தாரிந்த
சுகபிரம்மரிஷியைப்பணிந்தேனே.

ஆசாரியன்-கீர்த்தனம்.

இராகம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

குருவைத்தவிரவேறே தெய்வஞ்சரணுண்டோமனமே,
ஸத்குருவைத்தவிரவேறே — குரு

அநுபல்லவி.

கருணையோடுபார்ப்பார் திருமந்திரத்துமைப் — பர
அருமையுடனளித்து திருவடியில் — சேர்ப்பார் குரு

சரணம்.

பெற்றமாதாபிதாதெய்வமும் — அவரென்று
சத்தியமாய்நம்பிநல்நித்திய — சுகமுண்டு குரு.

பாபபயந்திரும் கோபவியாக்கிரஹ — மாறும்
கோபகுமாரன்பாதம கூடும்வகை — சேரும்-குரு

அஞ்ஞானக்கடல்கோரோடம் அருபொருள்ஞானபீடம
அஞ்ஞானத்தை போதித்திடுவர் — விசேடம்-குரு

வாதுலோகேத்ரம் விளங்கவர்தனைத் — பாத்ரம
மாசுவானசாரங்கர்க்கிவர் — கேத்ரம்-குரு.

இதுவுமது.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாப்புதாளம்

பல்லவி.

சேவிக்கப்போகிறேன் நாமினி எந்தன்

அநுபல்லவி.

ஆவிதளராமல் ஆதரிக்கும் அண்ணனை — சேவிக்

சரணம.

மங்கலங்காமற்செய்யும்பாதம் பொல்லா
ஜெனனமரணதுன்பம் ஒழிக்குந்திருப் பாதம்
வனஜமலரோடொத்த பாதம் திவ்விய
கனகமணிவைகுந்தந் தருந்திருப் பாதம்-சேவிக்க

அடைந்தோரை ஆதரிக்குந்திருக்கை பாஷ்ய
தருப்பொருளை விவரித்துரைக்குந் திருக்கை
தொடர்ந்தென்சிரசில் வைக்குந் திருக்கைநாய
சங்குசக்ராங்கிதமளிக்குந் திருக்கை

வாதுலகோத்ரசிகா மணியை சுவாமி
தாசரதிசாதுஜெனசிந்தா மணியை சுவாமி
போதநதிவ்யஞானக் கனியை எந்தன்
குற்றமாகியபஞ்சுக்குபெரும் அக்கினியை-சேவிக்க

கௌசிக குலாபதி சந்திரனை-வெகு
கருணைக்கடலாகிய சந்திரனை
தவுசியத்துக்கேற்ற இந்திரனை-காக்க
சாமிசாரங்கேசனை அறியும்-தந்திரனை-சேவிக்க

உடைய-கீர்த்தனம்.

இ-ம்-கௌளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எதிராசனைபணிமனமே மதுசூதனன்
பதத்தடைய இனமே

அநுபல்லவி.

மதுவார்துழாமமுடியன் பரமபதம் தனிலே
அதிபதியாய்விளங்கி அனந்தனென்றுபெயர் பெற்ற எதி

சரணம்.

காஷர்யந்தரித்த சுந்தரர்-சுவாமி
தோஷரகிதரான மகத்வா
ஆசூரிகுலம்விளங்கவந்துதித்தநித்யர்
பாஷ்யகாரனென்றுபெயர்படைத்தப்ரசித்தர் எதி

உருக்குமணிகல்யாணம்.

அரிகோத்திறத்தில்வந்து இத்தார்-சுவாமி
அரங்கன்திருப்பதியில் வசித்தார்
சரணஞ்செய்தாளவந்தார் குறைதீர்ப்பேனென்று உரைத்தார்
திரளானஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டிகளைசேர்த்தார் எதி

பார்முழுதுஞ்சிரசில் வசித்தார்-சுவாமி
பரவாதிகளையெல்லாஞ்ஜெ யித்தார்
சாரமாகிய வேதாளங்களை உரைத்தார்
சாரங்கதுரைஇவர்மீதி சயனித்தார் எதி

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அரவநெடுங்கடலாடைஅவனியில்வாழ்ஜெனர்க்
கருள்செய்யவேணுமென்று
பரமகிருபையுடனேபகலவன்போற்பதிவிரதை
பூபிராட்டிவயிற்றில்
திருவவதரித்துதிருநாரணன்குணங்களை
திருவாய்மலர்ந்துகாத்த
அரும்பொருளாகியஅருள்வாரிதியேஉம்மு
அம்புயத்தாள்பணிந்தேன்

இதுவுமது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரசு-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அத்தாராமானுஜாவனெ மத்தகத்தில்பாதம்வைத்து
அன்புடனெந்தனையாளுமே அத்தா

அநுபல்லவி.

உத்தமரான ஆளவந்தார் சித்தத்தின்படி நடந்த
கிர்த்தோஷா ஆதிசேஷாவ தாரா-அத்தா

சரணம்.

பேதைநானுன்மகிமைப்பெருங்கடலானவன்மை
பேணியுரைக்கத்தரமோ பெரும்புதூரா
கோதைமனோபாவத்தை யழகர்க்குசெய்யஅவள்நங்
கோயிலண்ணனென்றழைக்கமகிழ்ந்தீரா

பூததய்வுள்ளயெதிராஜா அதிகப்ர காசா
நாதா ஞான போதா அருள் அத்தா

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை பிழைசெய்தாவன்னைபொறுக்காமல்
சித்தம்போனபடிக்கேதெண்டிக்கபோமோ அதுபோல்
என்னுடையஇருவினைகளைநீக்கநினைத்தால்
இளையாழ்வாரென்னும் பேருக்கினைமாமோ
நன்றாகத்திருக்கோட்டியூர்நம்பிசொன்னதைகோஷ்டியில்
சொன்னகிருபை யன்றோ அருள் அத்தா

அம்புஜவதனர்க்காஸனம்பிதியடிகுடை பட்டு
விளக்கணைபோகஸ்தானமா வீரே
செம்பொன்மதிளரங் கேசரிருவிபூதிக் கும்
உடையவரிவரென்றாரே யெம்பெருமானே ரே
வம்பவிழ்துழாயணி வரதருக்கதிப்பிரி யா
மெய்யாதிருத்தண்டக்கையா அத்தா

சித்திரையில் திருவாதிரைநாள் திகழுவந்த
ஸ்ரீபாஷ்யக்காரரென்னும் பரவாதி சிங்கமே
தத்துவத்துரைத்தனைவரையும் கரையேறச்செய் தீர்
ஸகஸ்த்ரமுடியுள்ள தாழ்வில்லா தங்கமே
மூகத்தொழிலுக்கதிபதி யாமகசா ரங்
கேசர்க்கதிநேசா ஸர்வேசா அருள் அத்தா

நம்மாழ்வார் கீர்த்தனம்



இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்

பல்லவி.

நம்பிப்பணிந்தேன் நம்மாழ்வாரே என்மேல்
அன்போடாதரித்தருள்வீரே

அநுபல்லவி.

உம்பர்க்கதிபதியாய் செம்பொற்பிரம்புகொண்டு
கெம்பீரமாய்விளங்கும் எம்பெருமானே உம்மை நம்பி

சரணம்.

துட்டகவியால்முடி கெட்டலையுஞ்ஜெனங்கள்
கட்டவினையைத்தீர்த்து இட்டநிதிகாண்பித்து

சட்டமாய்பிரபந்தத்தை குட்டனேவுரைத்து
அட்டலட்சிமிபதியின் கிட்டசேர்பித்தவும்மை கம்பி

க்லேசசடத்தைத்வேஷித்து ராஜனுக்கவதரித்து
கேசவரானந்த கல்யாணகுணத்துரைத்து
மாசற்றநாதமுனிக் கிரங்கிஉபதேசித்து
சாரங்கேசன்றிருவடியில் சித்தம்லயித்தஉம்மை கம்பி

குலசேகரன்

விருத்தம்.

பாராளுந்திடவிருதனென்னும் மகிபனுக்குப்பகலவன்போலுதித்து
வாரங்கட்குடப்பாம்பினில்கையிட்டு மாலுடையமகிமைவுரைத்து
சீருகவேதிருமொழிநூத்தஞ்சிசெய்து வேதியரைஆதரித்த
நாருயணருடையகௌஸ்துபாம்சர் குலசேகரரைஅடிபணிந்தேன்.

இதுவுமது.

கீர்த்தனம்-இராகம்-மத்தியமாவம்

பல்லவி.

குலசேகரன்றிருவடிகள் சரணம் என்றெண்ணுபணிந்தோர்
இருபாதகமலம் யென்றலைக்காபரணம்

அநுபல்லவி.

நலமிருக்கிடும் நாராயணன்மார்பில் வசிக்கும்
பலபானுபோல்கவுஸ்த்துவமாய்ஜொலிக்கும்
நிலைமகள்பூமாது நீளையுடன்சுகிக்கும்
வலந்தாங்குசக்கரதண்ணல் அனுமதிவலிக்கும் குல

சரணம்.

தேசமிருக்கபிரபவவருஷத்தில் முனிவர்களெல்லாம்
ஆசிகூறவுந் திடவிருதன் வயற்றில்
மாசிமாசம் சுக்லபக்ஷத்தில் வந்துதித்தார் புனர்
பூசம்வெள்ளிக்கிழமை கூடினதினத்தில்
மாசில்லாமுடி பால்யத்தில்தானே தரித்தார்
கேசவன் இருவிபூதிகாட்ட கண்டுபூரித்தார்
பூருமோத்தமர்களை தேடித்தேடிவரித்தார்
நேசமுள்ளமுதல் மந்திரியை ஆதரித்தார் குல

பூசுரர்கட்காக குடப்பாம்பிற்கையிட்டார் அனந்தன்மேல்மகிழ்ந்து
சர்வேசன்சேவை சாதித்திடகளித்திட்டார்
தோஷகுணமுளளோர்களை தூரத்திவிட்டார் கறவதத்துக்கே
தாசரதிபோனறென்றிதி காசம்கேட்டார் காகியாக
மாசில்லாபடையுடனே தானும்புறப்பட்டார்
மோசக்கார அரக்கரை கொல்வேனென்றுகோபித்திட்டார்
சாரங்கேசனை சீதைமருவி யணைந்ததை கேட்டார்
க்ஷேமமாகவேமனங்கூடித்திரும்பிவிட்டார் குவ

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தினந்தினம் ஸ்ரீரெங்கயாத்திரைக்கு
போகவென்றவா பிரயாணமாக
அனந்தன்மேற்படுத்துநந்த அரங்கனும்
அதிதிபோலவர்க்கு பிரசன்னமாக
மனமதுசுகித்தவரை பூசித்து
மறுபடியும்அணி யரங்கத்துக்கேக
அவிலவருங்கரையேற பூகுந்தமாலைசெய்து
அனடந்தார் வைகுந்த மகிழ்வாக.

விருததம்.

ஏமகிவதல த்தில்வந்த கோமளவல்லி உந்தன்
கஞ்சமலரடியில் பணிந்தேன்
மாமறையவர் வாசஞ்செயுங் குடந்தை அமுதன்
மகிமைவகையுட னெடுத்துரைக்க
நீமனதிலிறங்கி யொன்பாலிருந்து இதில்சொலச்
சோர்வுவாராமல் தயவுசெய்து
யாமசங்கத்தில் சேராமலே நாளும் பக்ஷம்
வைத்தெனை ரக்ஷிப்பாய்.

இதுவுமது.

இராகம்-உசேனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தாமரையிலுதித்த கோமளவல்லியே நீ
சுந்தரங்கிருபை செய்கு வாய்

அநுபல்லவி.

சாமளவர்ணருக்குப் பிரேமையுள்ளநாயகி
ஏமரிஷிதவத்தில் வந்தபலபிர தாயகி தாமரை

சரணம்.

சத்வகுணசுந்தரி சர்வமங்கள காரி
நித்யானந்தமனோகரி ஜெகதீஸ்வரி
நித்யம்சாவலங்காரிநீயேநிர்விகாரி
பக்தர்கள் பாபசங்காரி பத்மமும்ஞய்யாரி தாமரை

ஆதிபரம்பொருளே ஜோதிமயமான வளே
பரீதியுடன் காப்பவளே நிதித் திரளே
போதக்யானிகளைச் சாதகமாய்ப்போதிப்பவளே
குரோதகாமாதிகளைச்சேதித்திடவல்லவளே தாமரை

சாதுக்களகளங்க நீதிநெறி விளங்க
மேதினிபாரத்தைவாக்கவந்துதித்த மாதவராணசாரங்க
நாதனுக்கநதரங்க மாதுநீ மகிழ்பொங்க
வேதியர்புகழோங்கபேதையென்குறை நீங்க தாமரை

ஆராவமுதன் விஷயம்.

இதுவுமது.

சந்ததமும் யென்தாதை ஆழ்வார்கள்யேழுபேர்
சிந்தைமகிழ்ந் திறைஞ்சும் பிறபுவே
உந்தனுடனந்த கல்யாணகுணத்தை உரைக்க
உயர்வேதத் தானுமுடியா
னாதனுட மந்தமதியானுரைக்கப் போமோ
யென்றறனுத் திருந்திடாமல்
நந்தநந்தனனுன உநதனைத்துதிக்கநினைத்தேன்
வந்தருள்செய்யும் அமுதே.

இதுவுமது.

இராகம்-நாட்டை-அடதாளம்,

பல்லவி.

ஆராவமுதே அருள்செய்வாய்
ஆராவமுதே அருள்செய்வாய்

அநுபல்லவி.

கோரமாகிய பாவவினையைவேரறுத்து
பூரணானந்தசுகலைவகுந்தத்தில்வைத்து
பாரிஜாதமலர் பாதந்தனில்சேர்த்து
சாரமிருது வசனங்கள்உரைத்து ஆரா

சரணம்.

பேரில்பால்உண்டு முத்திகொடுத்தீர் முன்னே
ஆயப்பெண்களுக்கு வருவேனென்று உரைத்தீரன்னே
தீயபுத்திவஞ்சனை வதைத்தீர் பின்னே
காயிலுங்கடையே னாகிய என்னை-ஆரா

தானவரைவதைத்த பானுகுல தீபா
ஜானகிமகிழும் சர்வலங்கார சோபா
தீனஜெனரக்ஷகராக மகாப்ர தாபா
வானோர்க்கமுதளித்த மோகன ரூபா ஆரா

மந்தகாச வதனார விந்தா
இந்துகுல வசுதேவ மைந்தா
வந்துமுசுகுந்தற்கு சேவை தந்த
சொந்தசாரங்கேசா வைகுண்ட முகுந்தா ஆரா

இதுவுமது.

இ-ம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

ஆராவமுதனே உம்மையடி பணிந்தேனய்யா
ஆராவமுதனே உம்மையடி பணிந்தேனய்யா

அநுபல்லவி.

நீரஜாஸினியுடன் கருடன்மேலேறி
முராஹரிஸ்ரீயரி வாரீர்-ஆரா

சரணம்.

நீலகாத்திர விசாலநேத்திர
நிர்மலானந்த சுசரித்திர
காளிபின்னுகடந்த கனகவஸனதர
கோதை புத்திரா ஆரா

கோபிஜாரகோ வந்தனோத்தார
கோகுலத்தில்தநி நவநீதசோர
கோபவிப்ரக்கிரக ஸங்கார
கோடிதர்ப்ப ரூபசுகுமார ஆர

பக்தபரிபாலா சத்துருகாலா
சத்வகுண சுசீலா
உத்தவபிராண சினேகித
நித்தியஸ்ரீருக்கு மணிலோலா ஆர

மானுஷவேஷா மஞ்சளபூஷா
மாமறைஸ்துதிக்கும் நிர்தோஷா
தாஸோகாராய்மீந்திருக்கும் சேஷா
சர்வமங்களகுண சாரங்கேசா ஆரா

இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-மிஸ்ரம்

பல்லவி.

ஆராவமுதே மனதிரங் கண்பாரும் பொல்லா
கோரமாகிய பாவவினைகளை தீரும் ஆரா

பக்தரெக்ஷகரென்றொருபேரும் வைகுண்டவூரும்நல்லசீரும்
உள்ளசருணைக்கடலே திருவுளமகிழ்ந்தென்னைகாரும் ஆரா

அஷ்டலக்ஷ்மிமகிழ்ந்தணையுமன்று முகப்பிரசன்றுகோபமென்று
உமக்கமெடமையாய்புகுந்தபின் னலைந்திடச்செய்வதென்று ஆரா

பஞ்சவரைகார்த்த புஜபலபீமா மேகஸியாமாமுகஸோமா
கஞ்சநாபனை நேரேவாரும் சகஸ்திர நாமா ஆரா

தாஸர்குறைதீர்த்தருள்செய்யும் பிரகாசா மந்தகாசா உல்லாசா
சாஸ்வதமாய் விளங்கும் சாரங்கராஜா. ஆரா

இதுவுமது

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

ஆராவமுதனை நேரேபணிந்தால் தீர்ப்பாரே
நாரதர்துதிசெய்தாரே ராமஸாரமதனை அறிந்தாரே
பொய்குலைகளவுசெய்யாதே உந்தன்மெய்மிகவும்மெலியாதே
பையரவின்னணைமீதே படுத்தய்யன்கழலைமறவாதே. ஆரா

தெசமுகஇராக்ஷசபீமன் சுவாமி தெசரதசுகுமாரராமன்
பசுபதிஸ்துதிப்பிரியநாமன் யிசையும்ஜாநகிமகிழ்சேமன் ஆரா
உத்தமிதேவகிபாலன் பரிசுத்தகுண சௌசீலன்
பத்தஜநபரிபாலன் நித்தியஸ்ரீருக்குமணிலோலன் ஆரா
யமுனாதீரவாசன் சுவாமி அமலமங்களபிரகாசன்
யமசுதாதியர்க்கதிநேசன் திவ்வியகமலெதழ்நேத்ரசாரங்கேசன் ஆரா

இதுவுமது

எமுனாகல்யாணி- ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆராவமுதனையே பாருமண்மே
ஆராவமுதனையே பாருமணமே.

அநுபல்லவி

ஆராவமுதனைப் பாரு கோரபவனை நீரு
ஸாரமிதென்றுநீதேறு பூரித்துவைகுண்ட மேரு ஆரா

சரணம்.

தூர்மனத்துடன்கூடி துஷ்டருதவுநீசெய்தால்
தர்மராஜன்தூதன்வந்தால் தப்பிவழிசெய்வதெப்படி ஆரா
புத்திரகளத்திரருண்டு சற்றேநில்லுவரோ னென்றால்
குத்தியடித்திடவாத மிருத்தியுமிரங்கிவிடுமோ ஆரா
ஆசிதநேந்துதேடி நேசத்தோடுவைத்ததனம்
பாசஹஸ்தன்கேள்விக்கெதிர் கூசாமல்சொல்லிடுமோ ஆரா
பஞ்சபூதங்கள்கூடி சஞ்சலத்திடச் செய்யும்போது
கஞ்சநாபத்துரையை தஞ்சமென்றால்பயந்தீரும் ஆரா
உத்தமிகோபாலவல்லி பெற்றசிசுவாய்பாவித்து
பத்தாசாரங்கேசர்க்குமெத்த மனதிரங்கச்சொல்வாள். ஆரா

ஸரஸ்வதி-விருத்தம்.

சந்தாதகொழுஞ்சுடரின் செந்தாமரையடியை
சிந்தித்திரைஞ் சுதாக்கு
கொந்தாரகுழல்கொடி யுகந்தேயென்னாவிலேநீ
சந்ததமும் வாசஞ்செய்வாய்
யெந்தாதபராதஞ்செய்திருந்தாலும் பெற்றமைந்தனை
செய்ததுபோல் பொறுத்து
சிந்தாகுலந்தீர யென்றாய்ஸரஸ்வதியே
வந்தேயருள் புரிகுவாய்

உருக்குமணிகல்யாணம்.

இதுவுமது.

இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தாயேமுன்னுககடவாயே தயைசெய்தருளும் நீயே
தாயேகிருபைசெய்தருள் ஸரஸ்வதியே.

அநுபல்லவி.

ஆயர்குலத்தில் ஒளித்துவளர்ந்த
காயாம்பூவர்ணன் கதையை நான்சொல்ல
நேயமாய்இதை பெரியோர்கள் கொள்ள
வாயினில் வந்தருள்வாய் நல்ல தாயே

சரணம்.

குற்றமனேகம் செய்திருந்தாலும்
சித்தத்தில்மெத்த க்ஷமித்துக்கொண்டுநீ
நித்தியாநந்தர் சுதனுடைபாரி
உத்தமிநல்லபுத்தி போதிப்பாய் தாயே

அஞ்சனமெய்வர்ண ராகிய
கஞ்சநயனன்பஞ்சவர் தூதன்
தஞ்சமென்றோரை காக்குஞ்சரண்யன்பிர
பஞ்சகாரணன்சரித்திரத் துரைக்க தாயே

தோஷரகிதராண சாரங்
கேசன்நாபிமலர்தனி லுதித்த பங்க
ஜாசனருக்கு நேசமாம்பாரி
கலேசஸம்ஹாரி திவ்வியசுந்தரி தாயே

அவையடக்கம்

இ-ம்-அசாவேரி-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

குற்றஞ்சகிக்கவேணும் பெரியோரேபேதையான்
சொன்னசொல்குணமாகக்கொள்வீர் தயைக்குரியோரே குற்ற

அநுபல்லவி.

பெற்றிளங்கன்று வழுவைப்பசு மெத்த
போக்கியமாய் கொள்வது போலிவை குற்றஞ்

சரணம்.

பாலுந்நீருங்கலந்து வைத்தாலும் அம்சமானது
பாலைக்கொள்ளும் நீரைக்கொள்ளாதுபோலும்
காலுந்தலையுந் தெரியாதுரைத்தாலும் குணத்தைகிரஹிப்பர்
மாலுடையமகிமை யிதாகையாலும்
நாலுந்தெரிந்தோர் களிதை
நன்மையாய் கொள்வீர் தயவாலும் குற்றஞ்

அண்ணன்மலரடியைப்பணிந் தேன் அவரருளால்
கண்ணன்சேவையைக் கண்டுமகிழ்ந்தேன்
மண்மனைமக்களென்னும் இகத்தாசையைமறந்தேன்
பன்னிருவராழ்வார ஆண்டாளாசாரியர்களைநினைத்தேன் குற்ற

வேதசாஸ்திரந் தெரியாது மட்டியாகி
பேதைஸ்திரிஜாதியில் ஜெனித்து பக்தியாய்ச் சொன்னதை
நீதியில்லையென்று தள்ளொண்ணாது
ஆதிமூலராமசாரங்கேசவன் நாமமேயிதில் வந்தது குற்றஞ்

தோடி மங்களம்.

ஜெயத்வாரகாவாசா ஜெயருக்மணிப்ராணேசா
ஜெயஅதிகவுல்லாசா ஜெயசர்வலோகேசா செயசெயா
ஜெயபாண்டவதாசா செயகோபிகதிக்நேசாஹரே ஆ
ஜெயஅதிமிருதுபாஷா செயகவுரலதவேஷா

ஜெயமன்மதாகாரா ஜெயவசுதேவகுமாரா
செயகங்கணகேயூரா செயசாவலங்காரா செயசெயா
செயமகிமையபாராசெயசங்கசகரதரா ஹரே ஆ
செயபோகசயனொய்யாரா செயசாரங்கதீரா

கண்டுபணிந்தேன்

ஏமமகமுனிசேவ்ய மானேரை
கோமளவல்லி நாதரை
பாமருவுவேதமயிலும் குடந்தையில்
தாமேவிளங்கும் ப்ரகாசரை கண்டு

மீனோடாமையும் கெழலரிகுரள்
மின்னுமாழியங் கையரே
வானவர்துதிசெய்து மகிழ்ந்திடும்
பூமிநீளாசமே தரை கண்டு

பண்டிமகபெலிவேழ்வி தனில்சென்று
அண்டமளந்திட்ட பாதரை
கண்டகராதியராவ ணாதியரை
மண்டிபோரில்வென்ற தீரரை கண்டு

ராஜகுலம்ஹதஞ்செய்து மகிழ்ந்திட்ட
சாஸவதபரசு ராமரை
தேஜசுடன் தெசரதற்கவ தரித்த
ஸ்வாமிமைதிலி சமேதரை கண்டு

தந்தைகவில்தனை கழலவென்று
வந்தவதரித்த பாலரை
சுந்திரமும்மலர்ந்து கோபியரை
சிந்தைமகிழ்ந்திட்டசீலரை எந்தன்சாரங்கதீரரை கண்டு

பல்லவி.

பாலகோபாலருட யடிபணிந்தேன் அவர்
லீலாவினோதத்தெண்ணி மனமகிழ்ந்தேன்

அநுபல்லவி.

காலசக்ரத்துக்கும் மேலாயதிருவரைவைத்தவி
சாலநயனஜெலச நயன
பாலயுத்தியர்கள் சேலேயெடுத்தொளித்த
நீலமேகவர்ண சவுசில்யகுண யென் பால

தெசரதகவபாலா நிசாசரகுலகாலா
கெசராசனைக்காத்த தயாசீலா
சசிபதிசங்கராதி தேவருக்கும் மேலா
திசைமுகனைப்பெற்ற நாபிகமலாயென் பால

மங்கைகோமளவல்லி மகிழ்ந்தணையும்ஒய்யாரா
கெங்கையைப்பெற்ற அதிகெம்பீரா

சங்கடமானபொல்லா பவவனசம் ஆரா
ஸ்ரீங்காரரூபசாரங்க தாரா - பால

தோடிமங்களம்.

பல்லவி.

பரதசத்ருக்னலட்சுமணருடனாக
சிதாசமேதர்க்கு ராதாயெச்சரிக்கை

அநுபல்லவி.

அஷ்டலட்சுமிவாசஞ்செய்யுமஅயோத்யாபுரிதன்னில்
இஷ்டத்துடன்வந்துதித்துதுஷ்டர்களைகளைந்தீர் பரத

பச்சைகிரமேனியராயிச்சையுடனுதித்து
கச்சரவில்சயனம்செய்தஅச்சுதாயெச்சரிக்கை பரத

வைகுண்டந்தன்னில்பிர்ம்மாமகிழ்ந்துதுதிசெய்ய
ஒய்யாரமாய்வந்தகோசலேசாயெச்சரிக்கை பரத

வையமெல்லாந்தன்னைவணங்கராமன்னனாக
துய்யகதிரோன்குலத்துதித்த சாரங்கேசாயெச்சரிக்கை பரத

பல்லவி.

ஆராவமுதனுக்கு மங்களம்
ஸ்ரீராமகுமாரருக்கு மங்களம்-ஆ-ஆ
ஆராவமுதனுக்கு மங்களம்

அநுபல்லவி.

பூர்ணபுருஷோத் தமர்க்கு
பாராமுழுதளக் தோர்க்கு
வாரிதிசயனருக்கு மங்களம் ஆ

சரணம்.

பக்தபரி பாலர்க்கு
சத்ருவுக்கு காலர்க்கு ஆ

சதவகுண சீலர்க்கு மங்களம்
எமமுனிபர ஸன்னருக்கு ஆ

கோமளவல்லி வல்லருக்கு
சாமளவர்ண ருக்குமணம ... ஆ

உ ருக்குமணிகல்யாணம்.

வாஸவாணு	ஐருகரு
த்ராஸபோஷ	கருத்து
சாஸ்வதசாரங்	கருக்கு

பல்லவி.

இராமாணுஜ ராமாணுச	ராவே யெதிராசா
தராதர பணிராசா	முராரிக்கதி நேசா
மாயாவாத செகிதா	மகாணுபாவவிகிதா
காஷாயத்திவ்யசோபா	தோஷாகிதப்ரதாபா
இராவண செகிதராண	சாரங்கேசர்க்குசயண

பல்லவி.

சரணம் கோஸலை நந்தனு இந்துவதனு,
சரணம் கோஸலை நந்தனு
சரணம் கோசலைராமா சரணம்ஸாருவபூமா
கருணைதயாம்புதே கமலெதழ் நயனு
லெக்ஷமணப்ரியகரா லெக்ஷிமிமனோகரா
பட்சிவாகனுகரே ஸச்சிதாநந்தா
சிந்தையுருகியும்மை வாதனைஞ்செய்தபேரை
அந்தரங்கத்துடனுதரித்ததுரையே
புங்கவன்பின்னேசென்று அங்கரன்வில்முறித்து
மங்கைகரமபிடித்த ஸ்ரீங்காரரூபா
தோஷகுணமத்தவி பீஷணர்க்கருள்செய்து
நேசத்தோடகாத்தசாரெங்கேசதுரையே



உருக்குமணிகல்யாணம்.

(*)

கதையின்வரலாறு.

கீர்த்தனம்-பூரி-கல்யாணி

பல்லவி.

சுகமுனியேசொல்லும்
சோகமதைவெல்லும்
சுகமுனியேசொல்லும்

அநுபல்லவி.

பகவான் ஸ்ரீருக்மணியை
பாணிக்ரகணம் செய்ததை (சுக.)

சரணம்

உத்தபீஷ்மகனுக்கு புத்திரனெத்தனைபேர்
நித்தியானந்தர்க்கு கொடுக்கேனென்றுரைத்தார்
சத்தியந்தப்பாமல்ராசன் அரசுசெய்ததெந்தவூர்
இத்தைஸவிஸ்தாரமாக வெனக்குவிளம்புவீர் (சுக.)
ஆசையோடுவந்தசிசுபாலன் அவமானப்பட்டதையும்
மோசபுத்தியுள்ளருக்மி சிகையறுபட்டதையும்
நேசத்தருக்கணியம்மாள் மனமகிழ்ந்திட்டதையும்
தாசர்க்கிரங்குஞ்சார்ங் கேசன்தான்மாலையிட்டதையும். (சுக.)

விருத்தம்.

மங்கைருக்மணிவிவாக மகத்துவமெல்லாஞ்சுவாமி
சங்கையாயெனக்குயிப்போ சாற்றுவீரெனறுகேட்க
பொங்கிமனமகிழ்ந்துசுகரும் பரிட்சித்திராசனைப்பார்த்து
அங்கமதுபரவசமாய் அன்புடன் சொல்லுவாரே.

விருத்தம்.

மண்ணினில்உயர்வுபெற்று மகதெய்யவரியங்கள்வாய்ந்த
புண்ணியமாம்விதர்ப்பதே சாதிபதிக்கிரகத்தில்
கண்ணனுக்கோர்வையாக கமலைவந்தவதரித்து
எண்ணிலாபுகழ்பெற்றுவளர்ந்த இகல்வைநானென்னசொல்வே

கவி-வர்ணிக்கிறார்

கீர்த்தனம்-பெலகரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மாதுமகிமை யென்னசொல்வேன்
ஸாதுவாகிய ஸ்ரீதாருக்கேர்வையாக
பூதலஞ் செழிக்கவந்த மாது

அநுபல்லவி.

நீதத்தாத்தனத்திரு வாபரணத் தழகும
ஆதிஞைதன் சடனிததாவிலேபோல்வயற் றழகும்
பீதாம்பரத்தைதரித்துவிளங்குமிடை யழகும்
பாதசிலமபுகளும பெருத்ததுடை யழகும-மாது

சரணம்.

அண்டங்களை ரட்சிக்கும் அனந்தகல்யாண குணமுங்
கொண்டுடல்வாணராகிய கோபாலன்மீதிலே மனமுங்
கெண்டோசக்கரவாகப் புள்ளோனைனறுபிரமிக்கும் ஸ்தனமும்
எண்டிசையுமபுகழவக தவதரிததகனமும மாது

பூரணசாந்திரனை பழிக்குமுகத் தழகும்
கீரஜதளநேத்திரமும செரிகதகுழ லழகும
ஸாரமாய்வசனிக்கும் கோகிலமபோலகுர லழகும
நாராயணருட சார்ங்கம்போல் புருவத்தழகும் மாது

இராஜன்யோசிப்பது-விருத்தம்.

ஐந்சுபோர்சுதர்களுக்குப்பின் பவதரித்துஇருக்குமிந்த
ஊலாகிபிடைருக்மணிக்கு மணஞ்செய்யவென் றுநினைத்தேன்
சருசுாளநேதார்க்கு எனகண்மணியைகொடுக்கலாமா
பருசபாணனைபோலொத்த பநதுக்களேசொல்லுவீரே,

பநதுக்கள்சொல்வது

கீர்த்தனம-உசேனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

நல்லயோசனைபண்ணிநீர் மகராஜனேநீர்
நல்லயோசனைபண்ணிநீர்

அநுபல்லவி

சொல்லரிதாளுணர்ந்தங் கொண்டு
உல்லாசஸ்ரீபதிக்கே யென்று-நல்ல

சரணம்.

சத்துவகுணபரிபூரணன் தேவகியமமா
பெற்றகுமார கண்ணன் பல
பத்திராக்கனுஜராகிய முகப்ர சன்னன்
உத்தமியானவும்மிடகுமாரிமனதுக்கேற்றயன்னன் நல்ல

சரணம்.

சிங்காரதுவாரகா வாசன்
எங்குமகிறைந்த பங்கஜநேத்திர சர்வேசன்
அங்கமடரிகிப்பணிநக பக்தர்க்கதி நேசன்
பொங்கரவிற்படுத்ததிங்கள்முகசாரங் கேசன்-நல்ல

பொதுவிருத்தம்.

திருக்கனகபுத்தியில்லாத பீஷ்மகன்தேவிசமஜனங்களோடு
நெருக்கமாய்குழலின்மாது கேயிசோகையான
அரிகிவள்பாரியென்று ஆலோசித்துஇருக்கேனென்ன
துர்க்குணவடிவாய்வந்த ருக்மியுமஎதிர்சொல்வானே.

ருக்மணன் தந்தையை கோபிப்பது.

இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

அன்றூநல்லாலோசனைசெய்தீர் மாடுகள்மேய்க்கும்
கண்ணனுக்கென்று களிப்பெய்தீர்

அநுபல்லவி.

தன்னிகரொன்றுமில் லாத
சின்னமனித னுக்கு
என்கண்மணியான ருகமணி
மின்னிடையாளை நான் தாரேனை-அன்று

சரணம்.

ஜெராசந்தன் சிசுபாலனனேக ராஜரிருக்க
துராசாரனை நநதபாலனுக்கொடுக்க அன்று

குற்றமெடுத்துநின்று வெண்ணைதயிர்பாலுண்டு
அன்னைகையில்கட்டுண்டு கன்னியரையணைந்ததுங்கண்டு

ஆதாய்க்கோகுலத்தில் வசித்துமாதுலனைவதைத்து
காதகனை அவன்மேல் ஏதய்யா உமக்கேன்பிடித்து. அண்

ஆசனந்தானுமில்லை பூஜனைசெய்வாரில்லை
க்ஷேமமாய்க்கேளுமென்சொல்லை சாரங்கேசர்க்குகொடுப்பதில்லை

பொது-விருத்தம்.

பெத்தபிதாவையிந்தவிதமெடுத்து எறிந்துபோட்டுதம்கோஷன்
புத்திரனுக்கேஎன்றன்பத்தினியைக் கொடுப்பேனென்ன
அத்தியந்தமபரியசகியும ருக்மணிதேவிக்குரைக்க
பக்தவத்சலனைஸ்மரித்து மெத்தவித்துரைசெய்வாளே.

ருக்மணி பிரலாபிக்கிறது கண்ணிகள்

இராகம்-கேதார்ம்-அடதாளம்.

இதுவென்ன அனியாயமோப் ராதாசெய்ததென்னகண்கட்டுமாயமோ
மதிமுகசகிமதிமுகரானமதுசூதனனை அடையாமலமனந்தரிக்குமோ
வஞ்சகசிசுபாலனுக்கு வெடுக்கவென்று அஞ்சாமலேயுரைத்த
பஞ்சபாதகனையவமானஞ் செய்யகஞ்சாபா வருவாரோ
இந்திரனீலம்போலொத்ததிருமேனி சுந்தரவடிவோடொத்த
கந்தாபனைபெற்ற கந்தசுதனையன்றி எந்தன்மனமவிரும்புமோ
ஆரகடகருண்டல கேயூரகிரீடபூஷணலங்கிருத
சாரங்கதுரைமாரில் சேராவிட்டால்பிராணன்வைத்திருப்பதில்லை

ருக்மணிசொல்வது.

பூபாளம் - அடதாளம்.

பல்லவி.

இனியென்னசெய்வே னடி ஓசகியேனான்
இனியென்னசெய்வேனடி
மனம்நிகப்பதறுதே சிசுபாலனென்றுசொல்லாதே
ஸகி சிசுபாலனென்று சொல்லாதே

ஸகி சொல்வது

பல்லவி.

ருக்மணிதேவியே கேள் யெனம்மாஸ்ரீ
ருக்மணிதேவியே கேள்
மைக்கடல்வண்ணருன்னை கைக்கொள்ளுவாரஞ்சாதே
உந்தனைஸ்வாமிகைக் கொள்ளுவாரஞ்சாதே ருக்மணி

ருக்மணிசொல்வது,

பாபிருக்மணனுக்கு தே சொன்னாற்கேளாத
பாபிருக்மணனுக்குதே
ஆபத்பாந்தவொருதன்மனஸ்தாபத்தைதீர்த்தாள்வரோ
யென்தன் மனஸ்த்தாபத்தைதீர்த்தாள்வரோ. இனி

சகி சொல்வது.

துஷ்டநிக்ரகம் பண்ணுவர் உந்தனை
இஷ்டமுள்ளவளென றெண்ணுவர்
அஷ்டாக்ஷரபொருளை சேர்ந்து
சுகிஷ்டமாகயிருப்பாய் நீசோர்ந்துசுகிஷ்டமாகயிருப்பாய்

ருக்மணி.

தஞ்சாக்ஷ ரானசாரங்காதிருவடியை
தஞ்சமென்று இருக்கும் எனனை
வஞ்சகனானசிசு பாலனஞ்சாமல்தொடலாமோ
சிசுபாலனஞ் சாமல்தொடலாமோ

விருத்தம

சுந்தரிருக்மணிதேவி இந்தவிதமபுலம்பும்போது
அந்தரங்கசகியவளும் உகந்துரைசெய்குவாளே.

சகி சமாதானமசொல்வது,

இ-ம்-பைரவி-தாளம்-திரிபுடை

பல்லவி,

கஞ்சமலர்வதனி கருணாரஸம்ருதுபாஷிணி
கனகாதனுபரண பூஷணி

அநுபல்லவி.

அஞ்சனமைநிறத்தோருன்னை
அஞ்சாமலணைத்து இனசொல்லுரைப்பார் கஞ்ச

சரணம்

வண்டுநிகர்த்தகருவிழிமாகரசேஉன்னை
அண்டமெடுத்துண்டபிரான் கொண்டுதுவாராகையில்
செல்வர்சொன்னேன் கஞ்ச

சங்கரன்ப்ரம்மாதிதேவா பணியுமசர்வேசன்
உன்கவலைதீரப்பார் இப்போ உத்தமசங்கராஜன் சஞ்ச

ருக்குமணிகல்யாணம்.

விருத்தம்,

மின்னலைப்பழித்தவிடை கன்னலைநிகர்த்தமொழி
  மெல்லிருக்மணிதேவியே
தன்னனுக்கருள்செய்து மல்லருடன் கஞ்சனையுந்
  தன்சிவன்றமணிவண்ணன்
மன்னர்களுடையகுலங் களைந்திடவருவரிப்போ
  அணியிழையே அஞ்சவேண்டாம்
கண்ணனுடனேமகிழ்ந்து சொல்லரிதானசுகந்
  தனைநீ அடைந்திருப்பாய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாக்-அடதாளம்

பல்லவி.

கண்ணன் வருவாரோ-என்னை மணஞ்செய்ய
கண்ணன் வாருவாரோ

அநுபல்லவி,

மணவாளந்த தூயன்
அன்னைதேவகி சேயனை
வெண்ணெயுண்ட வாயன்
கன்னியர்களை நேயனை கண்ணன்

சரணம்.

திருவாழிவிடுத்தார் கரிவினையைதீர்த்தார்
அலைமேலணைத்தார் அரியபததில்வைத்தார் கண்ணன்

  மாதகாசவதனன் சந்திரசூரியநயனன்
  சநதாரப்பமிஜனன பந்தவினைவிமோசனனை கண்ணன்

என்னடிசெய்வேன் சகிமன்னன்சிசுபாலன் றாமுகிக்
கென்றுசொன்னானவிவேகிஉன்னிதபன்னகசாயி கண்ணன்

  கோசமத்திவர்சன் சாச்வதப்ரகாசன்
  தாசர்மீதில்நேசன் கேசவசாரங்கேசன் கண்ணனே

இதுவு மது,

இராகம்-காபி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சர்ப்பசயனன் சார்வபௌமன் ஸகி
சர்ப்பசயனன் சார்வபௌமன்

உருக்குமணி கல்யாணம்.

அநுபல்லவி,

அப்ரோமிருதமே ஜோன்மயஞருபன் — சர்ப்ப

சரணம்,

உத்பாதவிலகள் செய்தவர்
எப்போவருவாரோ என்சகி
ஒப்பொடிதேவகி பாலன் — சர்ப்ப

வன்னிமெயுண்டெல்லோரையும் காத்து
குன்னமெடுத்துமாரி தடுத்து
மன்னனென்னைமருவி யணைய — சர்ப்ப

மாசற்றவிப்ரர்மைக்க தனை
விஸ்வாசத்துடனே அன் றனுசித்து
தேசுதேவசாரங் தேசு — சர்ப்ப

இதுவுமது

இ-ம்-மோகன-தாளம்-திஸ்ரம்

பல்லவி,

போடி போடி போடி சகி

அநுபல்லவி,

போடி அந்தணனை அழைத்தோடிவாடி சகி — போடி

சரணம்,

காடிருக்கமணிமேனி வருந்துகிறேனென்று — போடி
காடிதுவாரகையில கண்ணனை அழைக்கவென்று — போடி

பாபிருக்மணனிதை அறிந்துகொள்ளாமலே
கோபிராதன்வாவழி பாராய்பூங்குழலே — போடி

அர்ப்பசிசுபாலனை யெப்படித்தொடுவேன்றான்
சாபபசயனனையினைந்துயிப்போதுயிர்விடுவேன் — போடி

அங்கப்பதருதே யென்னசெய்வேனடி
ஸ்ரீங்காரசாரங்கதனை வருவாரோடி — போடி

பொதுவிருத்தம்.

சிங்காரமிகத்தவித்துதேகசம்கலிபூஷணங்கள்சோர
அந்தணனை அழைத்துவா சகியென்றனுப்பிவிக்க
வந்தவர்மிகதத்தின்சகியும் அடிபணிந்துகரங்குவித்து
வந்துவரச்சொன்றென்றாள்

இதுவுமது

மாதரசியழைத்துவரச் சொன்னகாரியமேதென்ன
வேதியர்மனமகிழ்ந்து வினாவுடனருகும்போது
ஆதரவுடன்சகியும் அரிவையுடனே கிரேவந்து
மாதவனையழைத்து வரவிப்பார் தோவாரரொன்றாள்

சகிசொல்வது.

இராகம்-சங்கராபரணம்- அடதாளம்

வேதியர்வாரா ரம்மா ருக்மணியம்மா
வேதியர்வாரா ரம்மா

ஆதியந்தமற்ற ஜோதிசொரூபராம்
மாதவமதுசூதனருக்கிப்போ
சேதிசொல்லியழைத்துவாவென்று
சூதுவினையறுஸாதுவாகிய — வேதியர்

கமலமலரில்உதித்தசுகுமாரி
கமலவதனநயனசௌந்தரி
கமலகரசரணிஜகத்துததாரி
கமலாஸனைபெற்றவருடையபாரி — வேதியர்

உத்தமவேதத்தைஉணர்ந்தவர்
சித்தத்தில்ஸ்ரீஅரியைநினைந்தவர்
இத்தரைபோகத்தைததுறந்தவர்
முத்திவழியிதுவென்றறிந்தவர் — வேதியர்

ஆரகடககுண்டலகிரீடகே
யூரபீதாமபரசோபிதான
மாரனைப்பெற்றசுகுமாரஸ்ரீ
சாரங்கேசாகரு ஏர்வைஇவளென்று — வேதியர்

வேதியர்சொல்விருத்தம்

உன்னதவிதர்ப்பராஜன் அருந்தவப்பயனேயிப்போ
என்னைநீஅழைத்துவரச்சொன்னகாரியமேதெனன்
மின்னுமாமணிமகரகுண்டலசோபிதான தியமா,
கண்ணனைநீரழைத்துவரக் கருணையுடன்ஏ

இதுவுமது

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பாக்கியமென்னென்ன செய்திருந்தேனோ முன்னாள்
பரவாசுதேவன் திருவடிமலர்சேவைகாண
பாக்கியமென்னென்ன செய்திருந்தேனோ

சிலாக்கியமான யோகாப்பியாசத்திலிருந்தேனோ
கோகுலசந்திரனை கூட அழைத்துவர (பாக்கி)

திருத்துழாய்வாசனை மலரால்பூஜைசெய்தேனோ அறியேன்
பெருக்ககோபிலக்கட்டிகுளம் நன்றாகவெட்டிவைத்தேனோ
மருக்கமழுஆசோலைதுவா ரகையில்யாதவர்களோ
டிருக்கும்ப்ரபுவைக்கண்டு யிதவசனத்தைச்சொல்ல (பாக்கி)

எக்யயாகாதிகிருதுக்கள் அனேகஞ்செய்தேனோ முன்னாள்
சக்கா அஸ்தனைசதா யிருதயத்தில்ஸ்மரித்தேனோ
மிக்கமாதுயர்யபலத்தால் திருபதிசெய்துவைத்தேனோ ரீ ரீ
நிர்க்குணனிர்விகார ருடன்கூடவசனிக்க (பாக்கி)

காசிமுதலாய்புண்ணிய தீர்த்தயாத்திரைகள்செய்தேனோ
பூசுரோத்தமர்கள் திருவடியிறபணிந்தேனோ
கேசவாதிதுவாதச நாமஞ்சொன்னேனோ ரீ ரீ
சாரங்கேசதுரையை ருக்மணியுடனேசேவிக்க (பாக்கி)

பொது விருத்தம் ...ஷைத்தாணம்
...கப்பார்த்துக்கொண்டு
வித்தியனையும் ...த்து - சித்தமதுகளித்துவர்பார்
...ர்டியான் புனசோக்துழாய்முடியன்
கனகவிடைகரித்த வனமாலிஜனார்த்தனன் (மனம)

உருக்மிணிகல்யாணம்

கவி வர்ணிக்கிறார்

இராகம்-சோகவராளி-அடதாளம்

அண்டா துவாரகையை வேதியானந்தம்
கொண்டார்பிரு தயத்திலே

அண்டர்க்கமுதளித் துபாண்டவர்க்கருள்செய்து
அண்டமுழுதும் எடுத்துண்டஸ்ரீபரிபூரி(கண்டா)

கைலாசமந்தாமே ருசிகரம்போல் உன்னதமான
பராசர்பாமண்டபமும முத்துஜாலரும் ரத்னபீடமும்
வஜ்ஜிரமண்டபமும் ஸ்படிகசோபானமும கவாக்ஷாத்ரமும்
அகருதூபமும சங்கமிருதங்க தூரிவாத்தியமும
பேரிமஜைகளதாளமுழங்க கீதனாத்தன கோஷத்துடனே
இந்திரபதமும் குபேரதனமும் பிரமபுரியும
துவாரகை நகர்தகிடில்லை ஜாதிஜம்பகமல்லிகை
முல்லைபுன்னை சந்தனகற்பகத்தருவும சம்பங்கி
குசுமஉத்தியானவனங்களும் விசித்திர ஆபரண
வஜ்ஜிரங்களுடன் கர்ச்சனை செம்பணிந்த மெணிமணி வீதியும்
பச்சைமுகில வண்ணனா பாதசோலையும (கண்டார்)

வேதியர் சந்தோஷிப்பது

இராகம்-பந்துவராளி-அடதாளம்.

கண்டுகொண்டேன் ஆண்டவன் சேர்வை கண்ணுற்றெடுத்து
ஆனந்தமதுவே
கண்டுகொண்டே

ண்டர்கள
ஆண்டத்தப

ண்டவனே
ம
காத

கண்ணனை சேவைத்துவாக் கருணையுடனே

சந்திரசூரியனேத் திரனே
கந்தர்ப்பன்மோகிக்குங்காத திரனே
கந்தர்யசோதைதவபுத் திரனே
சூரதிசுதர்களுக்குமித் திரனே (கண்ணே)

ஆலிலையிற்சயனித் தோனே
லீலையாக்குன்னமெடுத் தோனே
பால்யர்களுடன்ரமித் தோனே
நாலுமுகவனைப்பெற் றோனே (கண்ணே)

சாஸ்வதலட்சுமிபாரானை சனே
மாசற்றமுகவுல்லா சனே
தாசாமீதில்அதிவிஸ்வா சனே
வாசுதேவசாரங்கே சனே (கண்ணே)

பொதுவிருத்தம்.

இந்திரர்க்கரியசெந்தாமரைமலர்
அடிகளிரண்டையுஞ்
சிந்தையில்தியானஞ்செய்துஅங்கனர்
பணிந்திருக்கும்போது
கெந்தபுஷ்பாபரணவஸ்திரத்தா
லலங்கரித்து
நந்தமுகுந்தரிவானிலேவதை
யறிந்துகொண்டார்

கவி-சொல்வது

இ-ம-பந்துவராளி-தாளம்-திஸ்ரம்

மனமகிழ்ந்தார் விப்ரர் கிலேவரிந்தார் கண்ணன்
மனமகிழ்ந்தார் விப்ரர் கிலேவரிந்தார்

வனஜமலரடியின் புனசோந்துமாய்முடியன்
கனகவாடைதரித்த வனமாலிஜனார்தனன் (மன)

அண்ணரில்லாமலே நீலவண்ணன் தனிததழைத்துப்போய்
உண்ண உபசாரஞ்செய்து மின்னிடையாள்சேதிகேட்க (மனம)

குண்டினபுரத்தின்மாது கண்டுவரச்சொன்றுளென்ன
அண்டமளந்தமன்னன் அகண்டரசபரிபூரணன் (மனம)

உத்தமகுமாரிபத்திரிகை தந்தாளென்ன நித்தியானந்தங்கேட்டு
அதைவிஸ்தாரமாய் சொலலுமென்ன (மனம)

ஆசையுடன்கேட்கலுமே பூசிரோத்மருந்து
நேசத்துடனுக்சாரங்கேசருக்கு வாசித்துச்சொல்ல (மனம)

பொது-கீர்த்தனம்.

இராகம்-நாகவராளி-அடதாளம்

சாது முகத்தாலேவாசித்துகேட்டார்

மாது ருக்மணி ஓலை

ஆதியந்தமத்தோரை பாதம்பணிந்தே னென்றும்

வேதபொருளேயென்னை வேண்டிவருவீ ரென்றும

அரியேயும்மைத் ரவிர குறியேனுளத்தி லென்றும்

நரியானசிசுபாலன் அணுகக்கூடா தென்றும

உம்பர்பிரானேயென்றும் அபபுஜா கூனே யென்றும

தேவகிபாலாயென்னை ஆவிகாத்தரு ளென்றும

பந்துஜெனவைவதஞ் செய்திடவேணடா மென்றும்

அந்தபுரததைவிட்டு வருவேன்வெளியி லென்றும்

தந்தைதாயிருவர்க்குஞ் சிந்தாவருநதா தென்றும

மந்தறாசமுகததோடே வநதருள்வீ ரென்றும

கமலலோசனுநீரயென் காத்தைப்பிடித் திடாமல்

தெமகோஷசுதவனன்னை தீண்டக்கூடா தென்றும

குலதெய்வத்தைப்பூசிக்க வருவேன்கோயிலுக் கென்றும்

பலபத்திராஜனுஜாயென்னை எடுத்துநடவு மென்றும்

இந்தவிதமிருந்தசுந்தரி ஓலைதன்னை அந்தணரும் படிக்க

சிந்தைமகிழ்ந்திருக்க அதையாய்ருக்மணிமேல்

நேசததுடனுகலே அதி லேசனுசாரங்கேசரும் கட்டிருந்தா

பொதுவிருத்தம்.

அந்தணருடனரதத்திலே ஆரோகணித்துக்கொண்டு
வந்தருளுவதன்முன்னே மாதுருக்மணிதேவிதானும்
நந்தமுகுந்தரின்னம் வந்திடவில்லையென்று
அந்தரங்கசகியுடனே சிந்தைநொந்துரைசெய்வாளே.

உருக்மணிசொல்வது.

இ- -யதுகுலகாம்போதி-அட தாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணேனே மன்னனவேணுகோபாலன்
என்னநினைந்திருக்கிறாரோ சகி

அநுபல்லவி.

துன்னனுக்கருள்செய்தப்ர
சன்னவதன துரை (இன்ன)

சரணம்.

விடவரவில்நடித்தார் மடவார்தாபந்தீர்த்தார்
சுடராழியேதரித்தார் குடநகைதன்னிறபித்தார்
அடல்செய்தசுரரை அமரினில்ஜெயித்தார்
திடபத்தியுடையோரை ஹிருதயத்தில்வசித்தார் (இன்ன)

இந்திராதியாக்குநாதன் சந்திரசூரியாகநாதன்
பந்தமவிலக்குநாதன் எந்தனிடபராணநாதன்
தந்தைதாயுடைய தளையைகளைந்தார்
நந்தசுதராய்கோகுலத்திலேவளர்ந்தார் (இன்ன)

இருமருதைமுறித்தார் சூரருக்கமுதளித்தார்
ஸ்ருதிவாக்கியத்தையேதந்தார் அரணசாபமதைதீர்த்தார்
ஆசிதத்துபபணிந்த தாசாக்கந்தரங்கா
சாச்வதமாய்விளங்கும் சாரங்கா (இன்ன)

பொதுவிருத்தம்.

மங்களகாரான கங்கையைப்பெற்றமன்னன்
என்கவலைதீர்ப்பாரோவென் றங்கமுருகிச்சொல்வாளே

கீர்த்தனம்.

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

கோமளவடிவோடொத்தக்ருஷ் ஸ்வாமிவரக்காணேனே
தாமஸம்வதோ தயவென்மீதிலில்லையோ
தரணியளந்த நாதனுக்கு (கோ)

குடிலகுக்தளமாதே உந்தன் இடதுகண்துடிப்பதுவும்
படவரவிற்படித்த வடமதுரைமன்னவன்
வந்திடவேணுமிப்போ (கோ)

வந்திடுவாரோஇப்போசகியென் அந்தரங்கப்பிராணேசர்
அந்தணருடனேக மந்தஆசமூகத்தோட
இந்தராசாகளமுன்னே (கோ)

இந்தரசர்கண்முன்னேஉன்னை சிந்தைமகிழ்ந்தெடுத்து
நந்தர்மகராசர் மைந்தாமணம்புரிவர்
சுந்தரியே சொன்னேன் (கோ)

சொன்னசொற்படிதானேசகியே என்மன்னன்சாரங்கேசர்
கண்ணை அவிழ்த்துவிட்டு அன்னையைக்கூவினின்று
கண்ணனைசேர்வதெப்போ ஸ்ரீமன்னனைச்சேர்வதெப்போ ()

இதுவுமது.

ஆலிலைமேற்படுத்த நீலமேகப்பிரபுவும்
பால்யுவதியருடன் லீலைசெய்திருக்கின்றாரோ
சாலவேஅழைக்கப்போன சீலவேதியரைக்காணேன்
இனிமேல்என்னசெய்குவேனென்று மிகமனதுருகுவாளே

இ-ம்-வராளி-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

பங்கசனேத்திரரைக்காணேன் அங்கமுருகுதேசகி
என் அங்கமுருகுதே சுவாமி

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீங்கார அதிரூபகோப
பெண்களோகினைத்துச் சென்றாரோ (பங்க)

சரணம்.

பாலபிராயமடி விசாலத்திவ்வியநேத்திரரடி
நீலகுஞ்சிதரடி நாலுமுகர்க்குமேலோரடி (பங்க)

சத்துவகுணநித்தியரடி மெத்தலாவண்யமூர்த்தியடி
பக்தர்கள்குறை தீர்த்தரடி பலபத்திரருக்கிளையோரடி (பங்க)

வாசவசுதநேசரடி சாஸ்வதப்பிரகாசரடி
தாசர்மீதில்விச்வாசரடி கேசவசாரங்கேசரடி (பங்க)

இ-ம் முகாரி-அடதாளம்,

பல்லவி.

பத்திருக்கிளைய பாலகருஷ்ண
சித்தமிரங்கிலையோ

அநுபல்லவி.

உத்தமிதேவகிபுத்திரனே நிமிஷத்தினிலேவாரும்
மெத்தபாதகனுனருக்மிசெய்யு மிடுக்கங்களைதீருமே (பத்திர)

ஆலிலையிற படுத்தநீலவண்ண கடக்கண்ணிறைப்பாருமே பெண்கள்
சேலையொளித்த கரத்தினால எந்தனை
சோத்கணைத்தாற் போருமே (பத்திர)

சரணம்.

எத்தனைசென்ம மெடுத்தாலுமபரவஸ்துவே
உமமைச்சேருவேன் விகசிதத
செந்தாமரைமலர்திருமுகத்தைதெத்துநாளீன்மறவேன் (பத்திர)

பங்கசாசனர்சங்கராதி தேவர்ககதிபதியானவரே
சஙகம்சக்கரம் கெதைதிவ்வியசார்ங்கம்
கரத்தில தரிததவரே (பததிர)

கண்ணிகள்

இ-ம் அடதாளம்

வெய்யசுராதியர்களுடைய தலைகொய்ததிருமையரே
திவ்வியசங்கசக்கர கையரே
சங்கசக்கர கையரே
திவ்வியசங்கசக்கர கையரே

கோபிசர்வித்தாம்பூல கிருஷ்ணேசவ முகப்ரபசன்னரே
ஞான தீபரே ராச மன்னரே
தீபரே ராச மன்னரே
ஞான தீபரே ராச மன்னரே

உத்தமபகதப்ரகலாதர் முன்வநதுதிததமுகுநதரே
மெதத அதி ரூபகுண சாநதரே
ரூபகுண சாநதரே
மெத்த அதி ரூபகுண சாநதரே

மாணிககமகுடகங்கணபூஷணத திவ்யபீதாம்பர அலங்கிருதரே
வேணு கானாசபபிரதரே
கானாசப்பிரதரே
வேணு கானாசபபிரதரே

நந்தர்சுதனுகவநது வளாநதபிருநதாவன சஞ்சாரரே
சுநதர திவவிய மஙகள காரரே
திவ்விய மங்கள காரரே
சுந்தர திவ்விய மங்கள காரரே

வாசவனயன சஙகராதிதேவா பணிநதிடுமசாவேசரே
அதி உலலாச சாரங்கேசரே
உல்லாச சாரஙகேசரே
அதி உல்லாச சாரஙகேசரே

இராகம்-குறிஞ்சி தாளம்-ஜமபை

பலலவி

ஸ்ரீகோகுலவாசா கோபிகாபிராணேசா ஆசிருத
ஜனசநதோஷாதராகிதராகி நவனிதயகிருக (ஸ்ரீ)

அநுபலலவி

வசுதேவதனபாலா சஸிவதனகோபாலா
முசுகுநதஸநுதசீலா விஜயஸ்ரீருகமணிலோலா (ஸ்ரீ)

சரணம

கெங்கைசனிதபாதாரவிநத கெருடவாகனதீரா
மஙகைசோதைகுமாரா மானுஷாவதாரா
அக்கசனமோஅனசாரா அதிகுணமஅமெயாரா
பங்கசநேததிரஉயயாரா பகதசனதாரா
கங்கணமணிகேயூர கவசகுண்டலஆரா
பொஙகரவில்சயனவர கஙகசககரபதமகரா (ஸ்ரீ)

ஸனகாதிமுனிவரே மாஸெளநதாய மேகஸ்யாமா
கனகலசன நிஷ்க்காமா ஸ்ரீபரந்தாமா

தினகரகுலசோமா தெசரதசுதராமா
வனசனுபாசார்வ பௌமாபுஜபீமா
தினசதபயோமா கிரிதரனேசுமா
அனகதவமேப்ரம்ம ஸ்ரீசாரங்கதரநாமா (ஸ்ரீ)

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-இம்-காபி-அடதாளம்.

பல்லவி,

கண்ணாநீரென்னை மன்னித்துரெட்சிக்காவிட்டால
அன்னியரொருவரில்லை சுவாமி (கண்ணா)

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தைபதியும் குருதெய்வம்நீரென்று
சின்னவயசுமுதலாய நம்பினேன் (கண்)

சரணம்

நீலமேகவர்ணா லீலாமானுஷான்னா
பாலசருவரைக்காத்த பதிதபாவனா
பாலையுவதியர்கள் சேலையபகரித்த
மூலபுருஷாநீரனா ஆதிமூலபுருஷர்நீரன்னா
ருதாமனொஅரா நாதாகதாகரா
பதுதபதமசீதார குணாகார
சாதுசெனப்ரயகார சாவாலவகார
மாதவசாரங்கதாரனு மாதவசாரஙகதார (கண்ணா)

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாள-ம்ஸாம்

பல்லவி,

உம்மைநினைந்துருகிறதே கோபாலகிருஷ்ணா
உம்மைநினைந்துருகிறதே மனம் ஸ்ரீகிருஷ்ணா (உம்மை)

அநுபல்லவி,

செம்மைப்பரனுதவும் ஸ்ரீவேணுகோபாலா
சிந்தைதணலாய்வேகிறதே கோபாலகிருஷ்ணா (உம்மை)

சரணம்,

மல்லிகைமுல்லைசாதி மலரில்விருப்பம்போச்சே
நல்லமுதம்விஷமாச்சே கோபாலகிருஷ்ணு (உம்மை)

அங்கசன்பாணத்தால் ஆவிதளருகிறதே
திங்கள்வெண்கதிராகிறதே கோபாலகிருஷ்ணு (உம்மை)

விடவரவில்நடித்தவேந்தா யென்கண்போலேயே
கடலும்உரங்கவில்லையே கோபாலகிருஷ்ணு (உம்மை)

குன்றால்மாரிதடுத்தமன்னன் மேல்மதிபோச்சே
அன்னியெனக்கோர்பழியாச்சே கோபாலகிருஷ்ணு (உம்மை)

கஸ்தூரிதிலகமின்ன வந்துசேவைதாருமே
ருஸ்தாரமார்பில்சேருமே கோபாலகிருஷ்ணு (உம்மை)

காசாம்புமலர்மேனிஉலலாசா யென்பிராணேசா
ஆசைக்கிசைந்தசாரங்கேசா கோபாலகிருஷ்ணு (உம்மை)

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-காபி-அடதாளம்,

பல்லவி,

பங்கசதனயுஞ திராகிசவாமு
சஙகசக்கிரதர பத்திதேஹி

அநுபல்லவி,

மங்களவனமாலா அலங்கிருதகாதரா
கெங்கைசெனகபாதா திவ்வியசரிதரா (பஙகச)

சரணம்

நறுஅசாபவுமோசனு நிர்மலவதனு
பறுகுசுதைமகிழும மதுரவதனு (பங்கச)

நந்தமுகுந்தா குந்திசுதர்கனுகூலா
இநதிரனயன்தேவா பணிபாதகமலா (பங்கச)

பீமனுக்குத்துடையைக காட்டிநின்றசர்வேசா
சிதரசாமசுநதாவர்ணு சாரஙகராசா (பங்கச)

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-அடதாளம்

பல்லவி,

மாதவாஉன பாதமேசரணம் மாதவா

அநுபல்லவி,

னே என்மீதில்கிருபைசெயயும்

சரணம்,

மமஇிரதயவாஸனு கமலதளலோசனு
அமரர்க்கமுதளித் துகந்துஸர்வஜெகன்மோகனு (மாத)

நர்விகாரருங்கண்ணு வருவீரெனதன்பாலே
ஸர்வலோகசரண்ணிய விரகமதுதாளலே (மாத)

வஸ்திரபூஷணமுதல் புஷ்பதாம்பூலமதை
கஸ்தியடைந்துஉங்கன் மேலவைத்தேனென்மனதை (மா)

பிராணபதமானமன்னு ஆகுதேஅதிசோகம்
தாராணபருயணனே வந்து போதியும் விவேகம் (மாத)

அளிமுரலும் யமுனு தீரத்தில்முன்போலே
புளினஸரத்தில் விளை யாடிவரும்நெடுமாலே (மாத)

குடிலகுந்தளமிருத ஸாந்திரதிவ்வியவதனு
ஜடிதியில்வாரும் கனகாம்பரகரனு (மாத)

கேசம்வளை துகில்சோர நின்றுவாடுகிறேன்நேசனே
ஆசையுடனணைத்தென்னைக் காருஞ்சாரங்கேசனே, (மாத)

ஸகி சொல்கிறது,

கீர்த்தனம-இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ஜம்பை,

பல்லவி,

வந்திடுவரன்னே எந்தகிருசண்ணே
கோவிநதரிப்போ வந்திடுவரன்னே

அநுபல்லவி

சநதிரவதனே சுந்தரிசுகுணே
செநதாமரை நயனே கோவிந்தரிப்போ (வந்தி)

சரணங்கள்,

அன்னநடையே மின்னலிடையே
கன்னல்மொழியே கோவிந்தரிப்போ (வந்தி)

குநதநாதாதரே கநகபுஷ்பாலங்காரே
சுகுந்தமநதோதர கோவிநதரிப்போ (வந்தி)

பாரளந்துல்லாச தீரசாரங்கேசன்
காரணஸர்வேச கோவிநதரிப்போ (வந்தி)

உருக்குமணி சொல்கிறது,

கீர்த்தனம்-இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-அடதாளம்.

பல்லவி,

ஸாமிவரக்காணேனே கிருஷ்ண
ஸாமிவரக்காணேனே

அநுபல்லவி,

சாமளவர்ண கோமள மலர்சரணர்
வரக்காணேனே மலர்சரணர் வரக்காணேனே (ஸாமி)

சரணங்கள்,

வெடிவளவாகிறது வெந்துயிர்போகிறது
துடியிடையார்கள் சொற்படிவராத
நெடியோனைக் காண்பதெப்போது, (ஸாமி)
நெடியோனைக் காண்பதெப்போ-ஸகி

துஷடசிசுபாலநட கொட்டத்தடக்கியே
அஷ்டாக்ஷரப்பொருள ஆனவரென்னை
கிட்டவைத்திடுவ தெப்போ-ஸகி
கிட்டவைத்திடுவ தெப்போ (ஸாமி)

தேவானுகூலன் தேவகிபாலன்
மூவாமுதலுரு வாகிவிளங்கும்
முகுந்தரென் பிராணலோலன்
முகுந்தரென் பிராணலோலன் (ஸாமி)

பாபவிமோசன் பரமபதவாசன்
ஆபத்துவேளையில் அண்டையில்நின்று
காத்தருளும் சாரங்கராஜன் ஸகி
காத்தருளும் சாரங்கராஜன் (ஸாமி)

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்,

சரணம் சரணம் கருணாகர ஹரா ராதாமனோஹரா
தருணத்தில் வந்து காரும் ஸ்ரீதரா,

இந்திராதிதேவர்கள் வந்திதசரணஜகன் மோகனா
இந்திரைமன்னா நந்தநந்தனா கார்மேகவர்ணா
இந்திரைமன்னா நந்தநந்தனா

கஷ்டவினையைதீர்த்தருளுமே ஞானதீபமே
இஷ்டதொண்டரோடென்னைச்சேருமே பரப்பிர்மமே
இஷ்டதொண்டரோ டென்னைச்சேருமே

உத்தமர்பத்திக் குகந்தகண்ணனே வாருமென்முன்னே
சித்தத்திற்குடிகொண்டமன்னனே கைவிடாதீரென்னை
சித்தத்திற்குடி கொண்டமன்னனே

எங்கும்நிறைந்தவாஸ தேவரேமகானுபாவரே
என்கவலைதீர்த்தருள்பவரே வஸ்துவும்நீரே
என்கவலைதீர்த் தருள்பவரே

ஸ்ரீபூமிநீளாமகிழும் நேசரேவைகுந்தவாசரே
சரணம்சரணம் அதிகஉல்லாசரே சாரங்கேசரே
சரணம்சரணம் அதிகஉல்லாசரே

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அ-ம்.

கண்ணிகள்.

பங்கஜநேத்திரடி கங்கையைப்பெத்தோரடி
திங்கள்வதனரடி ருக்மணி உன்கவலைதீர்ப்பாரடி ()

ஆனைவினைதீர்த்தோரடி வானோரகமுதளித்தோரடி
தீனஜனஸலபரடி உன்றனை தானேமணஞ்செய்வரடி ()

அஞ்சனைமைகாத்திரடி பஞ்சவர்க்குமித்திரரடி
வஞ்சகமருத்ததேரடி உன்றனை இருசொலுரைத்தனைப்பாரடி ()

பக்தபரிபாலரடி சத்துருவுக்குக்காலரடி
நித்தியானந்தலோலரடி உந்தனுடைய சித்தமகிழ்கோலரடி ()

தங்கநிறமானமேனி சங்கையைத்தாபரணபூணி
மங்கைஉந்தனைப்பேணி வருவாரடி இரங்கேசாரங்கபாணி ()

வேறு.

பறவைகளைநோக்கி மாயனைஅழையெனல்.

திருத்தாய்தொலபுகழ்மாதவனைவரத் திருத்தாய்செம்போத்தே
மருத்தாயதொலபுகரிழூதவனைவரத் திருத்தாய்செம்போத்தே

கரையாயக்காக்கப்பிள்ளாய கருமாமுகில்போனிறத்தன
உரையாரபோலபுகழுத்தமனைவரக் கரையாயக்காக்கப்பிள்ளாய் ()

கூவாய்பூங்குயிலே குளிர்மாரிதடுத்துகந்த
மாவாயக்கீண்ட மணிவண்ணனைவரக் கூவாய்பூங்குயிலே ()

கொட்டாய்ப்பலவிகுட்டி கூடமாடியுலகளந்த
மாட்டார்பூங்கழன்மாதவனைவரக் கொட்டாய்ப்பலவிக்குட்டி ()

சொல்லாய்பைங்கிளியே சுடராழிவலனுயர்த்த
மல்லார்தோள்வடவேங்கடனைவரச் சொல்லாய்பைங்கிளியே ()

கோழிகூவென்னுமால் தோழிநானென்செய்கேன்
ஆழிவண்ணர்வருமபொழுதாயிற்று கோழிகூவென்னுமால்

காமர்க்கென்கடவேன் கருமாமுகில்வண்ணர்க்கல்லால்
பூமேலங்கணைகோதத்துப் புகுந்தெய்யக்காமர்க்கென்கடவேன் ()

இங்கேபோதுங்கொலோ வினைவேனைடுங்கண்களிப்ப
கோங்கார்சோலைக்குடந்தை கிடந்தமால இங்கேபோதுங்கொலோ ()

இன்றென்றறியென அன்னேஆழியோடும்
பொன்னாசாரங்கமுடையவடிகளை இன்றென்றறியேன் ()

தொண்டீர்பாடுமினோ சுருமபாரபொழினமங்கையாகோன்
ஒண்டாரவேரகவியன்றுவிமாலைகள் தொண்டீர்பாடுமினோ ()

பொதுவிருத்தம்.

வித்தியருடன்ரதத்தில்ஏறிவரும்போலதுபு
பத்திராயிவையறிந்து சேனையுடனே பின்செல்ல
மெத்தவும்பீஷ்மராசன் உபசரித்தெதிரவர்களழைக்க
அத்தியந்தமபிரியத்துடனே அனபுடனமகிழ்ந்திருந்தார்

சுவாமிவரும வடிவைக்கண்டு

விதர்ப்பதேசத்தார்வர்ணிப்பது.

இ-ம-காமபோதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராய்வாராய் ஸ்ரீதரர்சேவையை
பாராய்பாராய் மாதே

அநுபல்லவி.

கோரினபேர்மனக் குறையைதீர்க்குங்கிருதியை
வாரிஜபலா வதனிருக்மணிபதியை (வாராய்)

சரணம்.

காலுமுகரைப்பெற்ற பாலயுவதியர்கள்
லீலாமனுஷரிவர் சேலையொளித்தோரிவர்

காளிபின்னடந்த கருணலாகரிவர்
நீலமேகவர்ணஸ்ரீ பாலகோபாலரிவர் (வாராய்)

காமனைப்பழித்த லாவண்யசுந்தரிவர்
கோமளமிருதுசரணர் கோபிகாலோலரிவர்
பீமராஜசுதைக்கேத்த மணவாளரிவர்
நாமெல்லோரும்மேடேற நகர்தனில்வந்தாரிவர் (வாராய்)

தோஷாஹாரான சாஸ்வதப்ரபுவிவர்
கிலேசவினையைத்தீர்க்கும் தாசரட்சகரிவர்
வாசவன்மாரிதடுத்த லோகேசரிவர்
பரமசமானவைகுண்ட வாஸசாரஙகேசரிவர் (வாராய்)

பொதுவிருத்தம்.

ஸ்ரீதரர்அனுப்பிவிக்க சிந்தையில்களிப்புடனே
வேதியர்வரவைப்பார்த்து மாதுருக்மணிதேவிதானும்
ஏதையாசுவாமியிங்கே யெழுந்தருளினரோவென்ன
நீதருமொழியினாலே மாதவர்வந்தாரம்மா

வேதியர் உருக்குமணிக்குச்சொல்வது.

இ-ம்-அரபி-அகவல.

திங்கள்முகமுடைய செல்வதியாளே
செங்கையைப்பெற்ற பங்கஜநயனன்
இங்கெழுந்தருளி அரசரைஜெயித்து
மங்கையேயுன்னை மகிழ்வுடனெடுத்து
சங்கையில்லாமல் துவாரகையில்சென்று
மங்களவாத்தியம் கடல்போலமுழங்க
புங்கவர்புகழ் மங்கிலயம்சாத்தி
செங்கரம்பிடிப்பேனென்று
சாரங்கரூரை செய்தாரம்மா

பொதுவிருத்தம்.

பைந்தொடிஸகியவளுஞ் சிந்தையில்களிப்புடனே
சுந்தரிருக்மணிதேவியுடன் ஒருவசனம்சொலவாள்
சந்திரர்சேகர்பிதாவை நாபியினிலபெற்றதோ
விந்தரிதோவந்தர்ரலங்காரம் நீசெய்துகொள்வாய்

ஸகிருக்மணியை அலங்கரித்துக்கொள்ளச்சொல்வது.

இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

ஏனம்மா ருக்மணி யம்மா
இந்ததாமஸம் ஏனம்மா

அநுபல்லவி.

தீனசரண்யர் வந்தாரலங்காரம்
நீசெய்துக்கொள் ளம்மா (ஏனம்)

சரணம்.

சத்துவகுணசாந்த மூர்த்தி
மெத்தவிஸ்தாரமாங் கீர்த்தி
பக்தானபோக்கு கெதி
உத்தமி பதி (ஏனம்)

தேவகிமகிழும் பாலா
தேவதேவ ராஜுதிமூலர்
மூவுருவில்முத லுருவான
முகுந்தரோன னனுகூலர் (ஏனம்)

ராஜாராஜர்கள் வணங்குமன்னன்
ப்ரகாசமாகிய முகப்பிரசன்னன்
தாஸர்க்குவசமான சரண்யன்
சார்ஙகேசரான கண்ணன் (ஏனம்)

பிராட்டி அலங்கரித்துக்கொள்வது,

இ-ம்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீங்காரம் செய்துக்கொண்டாள்
பங்கஜநாபருக்கு என்றங்கம் புளகத்துடன்

அநுபல்லவி.

எங்கும்நிகரன்னி விளங்குகின்றபூமாது
பொங்கிமகிழ்வுடனே மங்களஸ்தானம்செய்து (ஸ்ரீங்கா)

சரணம்.

ரத்னபதக்கம்அசைய ஆணிமுகத்துடன்
நத்துபுலாக்கு யசைய
பத்திரமாத்துத்தங்கொட்டியாணங் கங்கணம்வங்கி
கத்திரிபாவலகம்மல ஜம்பஸம் ஜிமிக்கி (ஸ்ரீங்கா)

மடவாரில்சிரந்தவள் ஸிரஸில்
ஜடாநாகம்ருக்கடி துலங்க
கொடியசுரர்களை மயக்க வந்துதித்த
வடிவுடையவாசுதேவர்க் கேர்வையாக (ஸ்ரீங்கா)

நெத்திதிலகஞ் ஜொலிக்கயிடையி
லுத்தமவஸ்திரம் பிரகாசிக்க
மெத்தவிசிததிரமான ரவிக்கைபாஜிபந்துடன்
இத்தரையினுள்ளபக்தாக்கு சேவைகொடுக்க (ஸ்ரீங்கா)

சந்திரவதனந் துலங்க
சந்திராசூரியப்ரபைகட்டு பளபளங்க
செந்தாமரைப்பாதத்திற்சிலம்பு கலீரகலீர்ங்க
வந்திருக்கும்ராசரெலலோரும் மதிமயங்க (ஸ்ரீங்கா)

கெந்தபுனுகுபூசி முல்லைவேர்சூடி
மந்தஅஸமாயப் பேசி
இந்திராதிதேவர்கள்பணியும் புண்ணியராசி
சொந்தசாரங்கேசர்க்கநதரங்கப் பிராணேசி (ஸ்ரீங்கா)

விருத்தம்.

செந்திருயிந்தவிதந் திருவாபரணங்கள்பூண்டு
அந்தரங்கசகியுடனே அனேகவாத்தியமுழங்க
அந்தணாஸ்திரீகள்முன்னடக்கராஜர்கள்ப்ரமிக்க
சுந்தரியானகெவுரிதேவியை பூஜிக்கவாராள்

இ-ம்-காம்போதி-அட்தாளம்.

பல்லவி.

ருக்மணிவருகிருள் பார்ஸ்ரீ
ருக்மணிவருகிருள்-பார்

அனுபல்லவி.

பக்குவமுடைய குணசிதாணி
மைக்கடலுருவை மணநிஆனி
மிக்கவும்ஸ்வாமிதருஞ் சுகதனைப்பேணி
சக்கரஅஸ்த ரணி

சரணம்.

சந்திரனைப்பழித்த	வதனமும்
செந்தாமரைவிதழ்போலே	நயனமும்
அந்தமானணிமுத்துப்போல்	தந்தமும்
சிந்தைசுவிருஞ்சிவந்த	அதரமும்
கநதமலர்க்குழலுமலங்	காரமும்
சுநதரலலாடத்தில்	திலகமும்
மந்தஅஸ்தமும	மதுரவசனமும்
விநதையாய்மநத	கமனமும் (ருக்மணி)
மந்தசதச்சந்தசகமந்தசம்கதரி	செகதரிகுகுதரி
கிடதகணததனகதிதளங்கு	தளங்கு
தகதிததஙகண	தேசம்
பாதஸாஞ்செலம்பு	கெலீரகெலீரெனன
காலில்சிமிக்கி	பளீரபளீரென்ன
தீதத்தரத்னபதக்கங்கள்	மினன
நூதனமாம்பணிதிக	ளென்ன
கோதிரமங்கிகங்கணம்	தகதகன்ன
பீதாம்பரமேகலை	கிகிகன்ன
மாதவரானவர்	மேலநன்ன
காதல்கொண்டு	முகபாசன்ன (ருக்மணி)
க்ஷீரவாரிதியி	லுதித்தவள்
அபாரமானசத்தி	யடைதநவள்
மாரனைமகிழ்நதுபெற்	றெடுததவள்
ரேசனகஸ்வேழ்வியில	செனித்தவள்
நேரிராவணனைதிக்	கரித்தவள்
ஸாரஸம்மலரிலே	வஸித்தவள்
ஆரகடகங்கணந்	தரித்தவள்
ஸ்ரீரங்கேசனை	கினைததவள் (ருக்மணி)

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

பல்லவி,

ஆஸ்ரீதபாலா குணசீலா
அசுர குல காலா

அநுபல்லவி.

கோமளஸுகுகாராஸ்யாம ஸுந்தரா (ஆஸ்ரீ)
வேணுகானவிலோலாவிஜய கோபாலா (ஆஸ்ரீ)
கன்னியர்சேலையொளித்த காமஜனகு (ஆஸ்ரீ)
பன்னகத்தில்படுத்த ஜகன் மோகனு (ஆஸ்ரீ)
ஸாரமிருதுபாஷா சார்ங்கராஜா (ஆஸ்ரீ)

இராகம்-அம்ஸத்வனி-அடதாளம்,

பல்லவி,

சந்திரபிம்பவதனி மந்த ஆஸா மிருது வசனி,

அநுபல்லவி,

செந்தாமரையிதழ்நயனி கந்தர்ப்பனை பெற்றஸெனனி
பந்தபவவினை மோசனே குந்ததந்தப்ரகாச னி
நந்தமுகுந்தவனைசேரவென்றுகோ ரி
சிந்தையிலமெதத மகிழ்ந்துவாராள்பா ரி சந்

சரணங்கள்

தும்புருநாரதர்பாடவும்றம்பையூர்வசி யாடவும்
உம்பர்பூமாரிபோடவும் கெம்பீரத்துடன் கூடவும்
அம்புராப்தாசர்கள்கொண்டாடவுந்துன்பவினைகளோடவும்
ரொம்பபேரிமத்தளங்கள்கோஷடித்திடவும்இன்பமாய்வேணு
வீணைகள்வாசித்திடவும் (சந்திர)

இராசராசர்கள்மோகிக்கலோகேச்வரி பிரகாசிக்க
வாசவனயன்சேவிக்கசாரங்கேசர்க்கோவையென்று வர்ணிக்க
வாசனைப்பொடிகளிறைக்கமாசற்றுபரணஞ் சொலிக்க
பூசுரர்கள்சதுர்வேதங்களாலதுதிக்கஆசையுடன் கிரிசன்
தேவியைபூஜிக்க (சந்திர)

இராகம்-அம்சத்வனி-அடதாளம்,

பீமராஜகுமாரிசோமவதனசுந்தரி
காமசனகரைநினைத்துவருகிருன்பாரி

ஆனைதேர்சதுறங்கசேனைகள்நெருங்க
வீணைவேணுமத்தளதாளமிருதங்கம்முழங்க

அன்னம்போல்நடையாள் மின்னலிடையாள்
புன்னகசயனரின் மீதினில்அன்புடையாள்

சந்திரசூரியப்ரமைஜொக்ககுந்தளம்பலிக்க
செந்தாமரைபாதத்திலசெலம்புகெலிக்க

சாரமிருதுபாஷி சாரங்கர்மேல் சந்தோஷி
நீரஜதளநயனி ஆகியநிர்த்தோஷி

இராகம் அம்சத்வனி-அடதாளம்

சரணம்,

தெசரதஸுதா திவ்வியரம்புஜ பாதா
சசிவதனஜானகி மகிழ்நிதம் நாதா

கருணாஸாகர திவ்வியகருணாலங் காரா
பரமபுருஷனேபக்தஹிருதயசஞ் சாரா

கனகவஸனாஸ்வாமிகாம ஜனா
தினகரகுலதீபனேதிவ்வியமிருது வசனா

மெத்தகிருபா சத்தியஸ்வரூபா
குற்றத்தைக்ஷமித்தருள்செய்யும் ஞான தீபா

வாரிதிசயனா அதி கோரபவதரணா
நாரதாதிமுனிந்திரவந்திதஸ்ரீமந் நாராயணா

லட்சுமணாக்ரஜா பக்ஷீந்தத்வஜா
இக்ஷுவாகுகுலோத்பவனை சாரங்கராஜா

இராகம்-அம்சத்வனி-அடதாளம்,

பல்லவி,

நாராயணனைபஜிமனமே ஸ்ரீமன்
நாராயணனை பஜிமனமே

அநுபல்லவி,

நீரஜநயனநிர் விகாப்ரபோ காரணாரணகருணாநிதி
வாரிதியணைசெய்துகந்ததீரஉதாரகெம்பீர. ர்
கோரபவஆணர் சரணர்க்கவா அன ர்
ஸாரமிருதுவஷ்தளவசன துணாநாரதாதியர்பூஜிக்கும் (நா)

சரணம்.

ஸயாமஸுந்தரவர்ண ரஞஜிமூலர்
பூமன்தசரதத்தவ பாலர்
காமன்பிதாஜானகி லோலர்
தாமரைநேத்திரசௌ சீலர்
நேமவிருதமுனிவர்க்கபயமீந்த சுகபோலர்
மாமகியுள்ளஅயோத்தியாபரி பாலர்
தேவர்களுக்கனு கூலர் (நா)

உத்தமமானவைகுண்ட வாஸர்
பக்தஜனர்கள்மீதில விஸ்வாஸர்
நிதநியானந்த ஸர்வேசர்
மெத்தலாவண்ணியதேக ப்ரகாசர்
சித்திடைகோபியரைமகிழ்ந்தாதரவோ டணைத்தார்
மத்தகெஜததைகாததவென் பிராணேசர்
ஸௌமிரசாரங்க ராஜர் (நா)

இ-ம்-அமஸ்தவனி-அடதாளம்.

பலலவி

ஏதாசரதேகோஸலநந்தன தயாநிதே
சீதாப்ரயபதேகரிவரதே கருணசலதே

சரணம்.

ஸனகாதிப்ரம்மஸதுதி சரணகனகாம்பரகவச பூஷண
வனமுனிபாலிதஸசிவதனுஜெனசஜமாதாவன ஸுகுண (ஏ)

அண்டசராசரனுதா தண்டைசிலம்பணிந்தபாதா
அண்டினோர்க்கருள்நீதா கோதண்டதாகுசலவபிதா (ஏ)

வாரிஜநாபஸோமா அபாரமகிகுண ராமா
நீரஸ்ரீபரநதாமா கார்மேகவர்ணபிர நாமா (ஏ)

தேவதேவமஅராஜர்திரல் விபிஷணபரயனேசா
தேவர்க்கமுநீநதஸர்வலோகேசாசார்ங்கேசா (ஏ)

உருக்குமணிகல்யாணம்.

ருக்குமணி பூஜிப்பது.

இ - ம் - முகாரி - அடதாளம்.

பல்லவி.

ருக்மணி பூஜைசெய்தாள் பாரிகெவுரி தேவியை

சரணம்.

சக்கரைப்பாலும் பழத்துடனே தேனும்
மிக்கமாதுர்யமதுவர்க்க மோதகத்துடன் (ருக்)

கெந்தபுஷ்பாரஞ்சாத்தி சுந்தரானந்தமூர்த்தி
எந்தன்தனேசேர வரந்தாருமென்றுபோத்தி (ருக்)

அக்ஷதையுடன் தூபதீபங்கொடுத்து நின்று
பக்ஷிராஜகேதனன் இக்ஷணம்வரவென்று (ருக்)

ஆசையுடனேவந்து நேசத்துடனுகந்து
சாரங்கேசதுரையைச்சேர வேணுமென்றுபணிந்து (ருக்)

ருக்மணி துதிப்பது.

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி அடதாளம்.

பல்லவி.

சரணம்சரணம் சம்போசங்கரி ஓமகாதேவி
திரபுரஸம்காரர் மகிழும் சுந்தரி

சரணம்அம்பிகைசரணம் மிருடாணி ஓஸர்வாணி
சரணம்கிரிஜைசரணம் காத்தியாயனி

சரணம்மேனாஆத்மஜருந்த்ராணி ஓதாக்ஷாயணி
சரணம்ஓங்காளி நீசிவ

செந்தாமரைநயனனைச்சேரவே வரந்தருவாய்
சிந்தையிரங்கி யென்மீதில தயவாய்

சரணம்பூதபதிப்ரஸூதி ஓதயாநிதி
சரணம்சாரங்காக்கனுஜ பார்வதி

பொதுவிருத்தம்.*

இநதவிதம்பூசைசெய்து கந்தவள்வருகும்போது
அந்தரங்கஸகியவளும் வந்தராஜாக்களைச்சொல்லுவாள்

ஸகி இராஜர்களைக் காண்பிப்பது.

இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தராசர்களைக்கேளம்மா சுந்தரி
ருக்மணியேஉந்தனை நாடி. (வந்த)

அநுபல்லவி.

மந்தகேமணிமதுர சுந்தரி சுபாஷிணி
பிந்துவதனிபவபந்த விமோசனி (வந்த)

சரணங்கள்

செந்தாமரையிதழ் நேத்திரத்தானே
மந்தஹாஸ முகத்துடனாக
உந்தன்முகத்தைப்பார்க் கிறவர்ஜரா
ஸந்தனென்றும்பேர்படைத்தவர் இவரம்மா (வந்த)

மின்னலிடையாளே அஸ்தினாபுரியாளும்
மன்னனாநரியோதனன் இவரம்மா
இன்னமனேகராஜர்கள் இருபுரமும்
கண்சிமிட்டாமலுன்னை பார்க்கிறார்பாரம்மா (வந்த)

மாசற்றமுகத்தாளே இவர்அதி
தேஜஸ்வியான ஜெகதீசரம்மாநீ
பூஜிததபுண்ணியத்தால் இதோவந்திருக்கிறார்
வாசு தேவசாரங்கேசரிவ ரம்மா (வந்த)

பொதுவிருத்தம்.

ஸகியவளுரைக்க சந்தோஷத்துடன் வருகும்போது
அகிலோகஸரண்ணியன்அருவைமகிழ்ந்தெடுதது
விரகதாபததைதீர்தது மெலலியரைஅருகிலவைத்து
சகபதிதுவஜாததத்தை சாரதிநடததென்றாரே.

இதுவுமது.

மங்கையுடனேகண்ணன் மகிழ்ந்துகொண்டேகும்போது
அங்கிருந்தரசரெல்லா மலருடன்யெதிர்க்கும்போது
கங்கபததிநாராசம் கார்முகம்விடுத்தப்போது
சிங்கத்தைக்கண்டயானைகுலமதுபோலொழித்தார்

ஜொாசந்தபிறபிருதிகள் உருக்மணனுக்குச்சொல்வது.

இ-ம்-எமுனகல்யாணி அடதாளம்.

சரணம்.

பங்கஜநேத்திர ரொர்தன் தங்கையை கொண்டுபோரார்
என்றங்கேதூதனேடி சொல்ல
சிங்கக்குட்டியைப்போல் சீரியெரிபரந்து
சேனைகளுடன் துரத்தி செலல

ஆரடாஎந்தன்கண்மணி ருக்மணியை
எடுத்துபோரவனந்த பாலர்
பாரடாஎந்தன் பராக்கிரமம் தெரியாமல
பதைத்துசெய்கிருய் கொடுவாளால

மடவாரில்சிரந்த துடியிடைவடித்திடம
கன்னியையிங்கேவிட்டுப் போடா
அடல்செய்துன்னுயிரை அமயல்அடித்திடுவேன்
அதையறிந்துகொளளடா மூடா

கத்திகையிலெடுத்து அத்திசெய்யவேனென்று
பித்துக்கொண்டவர்களைப் போலே
மந்தபுத்தியுடைய ருக்மியும் வருகிருன்
நித்தியானந்தர் தேருமேலே

கொல்லவேண்டாவென்றந்த மெலலியுறைத்திடவே
நல்லதென்றுஸ்வாமி நினைத்தார்
வல்லியிடைருக்மணியை சமாதானஞ்சொல்லி
ஆதரவோடணை த்தார்

என்றுமவளுரைக்க விண்டுவாகியகண்ணன்
பிடித்துகளிப்பெய் தாரே
துண்டரீகபுததியுடைய ருக்மியின்
சிகையையவமானம் செய்தாரே

இசைமுகபசுபதி ஸ்கிபதிவணங்கும்
மன்னனென்றறியாமல் வந்தான்
சிசுபாலன் அவமானத்துடன் வரும்ஜரா
ஸந்துதனுடனேதுக்கித்துக் கொண்டிருந்தான்

தெய்வமொருவர்பங்கில்லை ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு
ஜெயமென்றுதைரியஞ் சொன்னான்
செய்யும்வகைஒன்றுந்தோன்றாமல் சிசுபாலன்
ஊரைப்பார்த்துகொண் டோடிசென்றான்

உத்தப்ராதாவாகியபலராம ரோடிவந்து
மெத்தப்புத்திசாலியென் றுரைத்தார்
இத்தனைவேலையைநீகற்றுகொண் டிருந்தாயே
என்றுபரிகாசமாய்ச் சிரித்தார்

மிக்கவுபசாரமாய்ருக்மி யிடத்தில்வந்து
தக்கபடிக்கேமொழிந் திட்டார்
ஸர்க்குணமுடையநீவெட்கப்படாம லூர்போய்
சேரொன்றுகட்டையவிழ்த்து விட்டார்

இராஜராஜர்களானாலும் விதியைவெல்ல
கூடாதுகாணொருவா ராலே
சார்ங்கேசன்றிருவடியை சிரசாகவே
வஹித்துநடவுமென்ற ரன்பாலே

பொதுவிருத்தம்.

பத்திரானுதாபித்து ருக்மியையனுப்பிட்டு
உத்தமிருக்மணிதேவியிட னொருவசனஞ்சொல்வன்
சித்தத்திலவைத்திடாமல ஸ்ரீகிருஷ்ணன்செய்ததெல்லாம்
மெத்தவும்க்ஷமிக்கவேணு மென்றவருரைசெய்வாரே

பலபத்திரர் சொல்வது.

இ-ம்-கேதாரகௌளம் தா வஜம்பை.

கேளம்மா ஸ்ரீருக்மணி கேசவர்க்கதி ப்ரமானகண்மணி
பாலஸுகுமாரி நவமணியிந்திரன் ப்ரம்மாதிதேவர்சிகாமணி

பீமகுமாரியிப்போதேருக்மியவன் செய்திருந்ததெல்லாஞ்சூதே
ஸ்யாமளவர்ணகோபாலன்மீதேகுற்றமில்லை சௌநதரிநீகோபியாதே

இராஜர்களுக்குஜயமபஜயம்வருவதவமானமில்லை தெய்வஸங்கல்ப்பம்
தாசர்மீதில்விஸ்வாசம்சாச்வதசாரங்கேசர்க்கிதுசுபாவம்



உருக்குமணிகல்யாணம்.

நகரலங்கரிப்பது

இராகம்-ஸாவேரி-அடதாளம்,

பல்லவி,

பந்துக்கள் கேட்டார் நகர்
அலங்கரித் திட்டார்

சரணம்.

செந்திருவுடன்கூடி இந்துவதனராஜன்
வந்திடும் சேதிதன்னை அந்தமகாசபையில் (பந்)

உத்தமிதேவகியும் பெற்றவசுதேவரும்
புத்திரன்வரவறிந்து மெத்தமகிழ்ந்துசெல்ல (பந்)

சொர்ணபந்தலமைத்து வர்ணசேலைவிரித்து
பன்னீர்ஜெலந்தெளித்து நன்றாய்மணம்பூரித்து (பந்)

முத்துஜாலர்கள்கட்டி ரத்னகொடிங்கைபூட்டி
விசித்தரகண்ணாடிமாட்டி உத்தமத்வஜம்நாட்டி (பந்)

தோரணங்களமைத்து வாரணங்கள்ஜோடித்து
பூரணகும்பம்வைத்து நேராவேஸேவித்து (பந்)

தும்புருநாரதர்பாட ரம்பைமேனகையாட
உம்பர்பூமாரிபோட ஸம்ப்ரமதாய்க்கொண்டாட (பந்)

பேரிமத்தளசங்க பூரிவாத்தியமுழங்க
பாரிலுள்ளஜெனங்கள் பூரித்துமனம்பொங்க (பந்)

ஆசையோடுக்கிரசேன ராஜன்மனங்களித்து
நேசத்துடனேசாரங் கேசதுரையைப்பார்த்து (பந்)

அந்தரங்கநாயகியாளுட னரண்மனையில்செல்ல
தந்தைதாயிருவர்களுஞ்சிந்தைமிகமகிழ்வுகொள்ள
அந்தணர்களிருபுரமுமிருந்து சொஸ்திவாசகஞ்சொல்ல
சுந்தரியுடன்கல்யாண மண்டபமேறினரே

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மாலைதரித்து மணமகிழ்ந்து வரும்கோபாலன்
மகிமையென்னென்று சொலவேண்

அனுபல்லவி.

பாலஸுகுமாரராம லீலாமானுஷகண்ணன்
காலசக்கரங்கைக்கொண்ட மூலபுருஷமன்னன் (மாலை)

சரணம்.

வானவர்களுக்கமுதளித்த அதிகெம்பீரன்
தானவனைவஞ்சித்து மண்ணளந்ததீரன்
தீனவத்ஸலரான திவ்வியமங்களகாரன்
தானேயசைந்துவருகிறார் குறைகாரன் (மாலை)

குன்றமெடுத்துமாரி தடுத்தவுவாரத்துடன்
கன்னியர்களைமோயுப்பித்தகண்பார்வையுடன்
கண்ணாடிபோலிரு கபோலகாந்திகளுடன்
மின்னலைப்ரகாசித் திருக்குந்தேவியுடன் (மாலை)

வஞ்சனைசெய்த முதலைக்காய் சக்கரம்விடுத்தவர்
குஞ்சரத்துக்கு கெருடன்மேல் ஸேவைகொடுத்தவர்
நஞ்சனிராவணனுக்காக அம்புதொடுத்தவர்
தஞ்சமென்றோனாக்கார்க்க அரவின்மேல்படுத்தவர் (மாலை)

கதிரவனொளிபோலிருக்கு மண்டபத்தைநாடி
மதுமிருதுசீதள வசனியுடனேகூடி
வதுவைவரர்களெனறெல லோரும்கொண்டாடும்படி
எதிரெதிராய்ந திருவர்களும் ஓடி (மாலை)

ஹாரம்பதக்கமகரகண்டியசைந்திட
சூரியசந்திரப்ரபை சுட்டியுமஜொலித்திட
பாரிதன்றுபரம பதமென்று நினைந்திட
சாரங்ககாரிதேவியுடன் ஊஞ்சலிலவஸித்திட (மாலை)

ஊஞ்சல்.

இராகம்-பைரவி

சரணம்,

வஜ்ரவைடூரியததால பலகைசேர்த்து
மரகதத்தினலிழைத்த கால்கள்நாட்டி

உச்சிதரெத்னம்பதித்த கொடுங்கைபூட்டி
உகந்துசாரங்கராஜ ராடிஊஞ்சல்
கண்டஸரம்மகரகண்டி பதக்கமின்ன
கர்துதோடுகமலஸரம் பளபளென்ன
யெண்டிசையும்புகழபாதத்தில் செலம்புமின்ன
ஏர்வையுள்ளதேவியுட ஞடிஊஞ்சல்
சங்கசக்கரகெதைசார்ங்கம் தரித்தநாதன்
மங்கைகோமளவல்லியுடன மனமகிழ்ந்து
பங்கைஜாசனருக்குப்பிதா ஆடிஊஞ்சல்
பார்புகழுங்குடந்தைவாச ராடிஊஞ்சல்

லாலி

லாலிசாரங்கேசா லாலிசர்வேசா
லாலிகோமளவல்லீசா லாலிஜெகதீசா (லாலி)

சத்தியலோகஞதனே பெற்றகிப்ரலிங்தோ
பக்தியாய்பணிநதபேரை கார்க்குந்தீனபந்தோ (லாலி)

தேவாதிதேவர்ஸ்துதி செய்திரஞ்சும்பாதா
ஸ்ரீ பூமிநீளாமணம் மகிழும்சாரங்கநாதா (லாலி)

லாலி

இராகம்-ஸ்யாமா

லாலிலாலிகோபாலலாலி கோவிந்தலாலி
ஸ்ரீ ருக்மணிசத்தியபாமா ரமணலாலி (லாலி)

மதிகுலோத்காரனே மாயாமானுஷாவேஷா
கெதிவேரிலகைக்காரும் ஆஸ்ருதஜெனபோஷா (லாலி)

ஸயாமஸுந்த்ராங்க ஸரதிந்துவதன
கோமளசரண ஸுந்தரகோபிநந்தன (லாலி)

இநதிராதிதேவர்க்கதி பதியேசர்வேசா
ஸந்தலங்குடநதைநகர் வாஸாசார்ங்கேசா (லாலி)

லாலி

இராகம்-ஆனந்தபைரவி,

மூலமுதல்பொருளே லாலி பாலராய்
ஆலிலையிற்றுயில்வ லாலி
நீலமேகவர்ண லாலி காநதனிலே

காலசக்கரந்தரித்த லாலி (லாலி)

சதுர்முகனைப்படைத்தாய் லாலி நாரணனே
மதுசூதனனே லாலி
மிருகோத்பரனே லாலி ஆழியால்
கதிரவனைமறைத்தாய் லாலி (லாலி)

சங்கராதிபதாப்ஜா என்கவலை
தீர்த்தருளுங்கெருடத்துவஜா
மங்கைகோமளவல்லீசா சங்குசக்கரங்
கையதரித்தசாரங்கராஜா (லாலி)

லாலி-ஸ்ரீராகம்

பல்லவி.

லாலி லாலி மேகசியாம லாலி

சரணம்.

ஏமமுனிமுன்செய்த தபசுக்காகலட்சுமியை
எழுந்தருளச்செய்துவைத்தோன் அதி
பரமேயுடன் பஜித்தபக்தஜனரைக்காக்க
தாமேவந்து உதித்தோன்
கோமளவல்லித்தாயார் வாமகரம்புஜத்தை
மோகமுடனேபிடித்தோன்
மாமனுயிரைவதைத்து காமனைபெற்ற அதி
பீமபுஜபலத்தோன நலத்தோன (லாலி)

சரணங்கள்

மாமணியவருட கோசலைதன்னுடைய
மணமகிழ்ந்திடவுதித்தோன
பூமனதசரதனுக்குபதனாயிரம் வருஷம்
சபலனுசெய்தோன்
நேமஜனகன்பெற்ற பூமகள் ஜானகியை
மாமணஞ்செய்துகளித்தோன்
வாமனரூபியாய் மகபெலி வேள்வியில
பூமிநளையளந்தோன் வளர்ந்தோன் (லாலி)

அ

ஸ்ரீ உருக்குமணி கல்யாணம்.

ஆதியிலவிஸ்வாமித்திர யாகமதனை ரட்சித்து
ஆயுதங்கொண்டதீரன
ஜோதியுடன்உதிக்கும் சூரியனை மறைக்க
சக்கரம எடுத்தசூரன்
ஆதிமூலமேஎனக் கருள்வாய் என்றுகத்தின்
கரியைபககாத்த கெம்பீரனஐயா
நாதனிருந்துமாது போலழுத துரோபதை
மானங்காத்தஉதாரனவொயயாரன (லாலி)

ஸாந்தம்குடந்தையில்வந்து பக்தரைக்காக்கும்
சுந்தரமுகசீலன்திவ்விய
குந்தபுஷ்பத்தை நிசர்ந்தபாதியோடொத்த
மாதஆஜலோலன் அமரர்க்
கொந்தவிதமும் வெகுதுன்பம் விளைக்கும்ம
பொலலா அசுரர்களுக்குக்காலன்தேவகி
மைந்தராய் வந்துதித்து நந்திகோபிட்குட
சிந்தைமகிழுங்கோலன சாரங்கதரன் (லாலி)

கலயாணம்.

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்திரானனருக்மணி கல்யாணம் கோபாலம்
நந்தகுமாரப்பிருந்தாவன வாஸிதகோப ஸ்ரீலோலம்.

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவாபூஜிக்க துந்துபிவாத்யங்கோஷிக்க
கொந்தபுஷ்பமவருஷிக்கசிந்தாப்பன் புனர்ஜெனிக்க (சந்தி)

சரணம்.

ஸ்ரீங்காரசோபன சரித்திரரும் மங்கிலயமகிழ்ந்துசாற்றி
செயகரம்பிடித்தார் சுந்தரானந்தமூர்த்தி
சங்குசக்கரந்தரித்த மங்களகுணநிதி
எங்கெங்குமஇவாபரக்யாதி துங்கமாம்வைகுண்டபதி (சந்தி)

தமகோஷகுதனைரீவணம் யமகுதாதிஇதகாரிணம
மமஇரதயவாஸீனம் மாதவஞ்சுகாஸினம்

கமலாட்சிக்கிதாமண கமலகரசரணம்
கமலபுஷ்பபிதள் நயனம் கமலதிவ்வியவதனம் சந்தி

உத்தமரூபலாவண்ணியசத்தியபாமஜாம்பவதி
மித்தனைவிந்தைகூதேசுடனே லட்சுமணேகாளிந்தி
பத்தினையுடனே அஷ்டலட்சுமிசமேதராய்விளங்கும்
நித்தியானந்த ஸ்ரீசார்ங்கேச துரையைப்பணிந்தேன் சந்தி

இராகம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

கௌரிகல்யாணம் வைபோகமே

சரணம்.

வசுதேவகுமாரா அசுரகுல காலா
சசிவதனருக்மணிசத்திபாமா லோலா கௌரி

ராஜீவதனமந்தா ரமணீயகாத்ரா
ஸவ்வியஜாதினதமிகா திவ்வியசரித்திரா கௌரி

சத்துவகுணகாரா பக்தர்க்கருள்தீரா
உத்தமசாரகதரா மெத்தலுய்யாரா கௌரி

நலங்கு.

இராகம்-சங்கராபரணம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜெயஜெயா ராதாமனோகரா
காருண்யாஸம்ஹாரா கருணைசெய்யா ஸ்ரீ

வந்துகுறளுருவாய் மூவடியாசித்து மீரடியளந்த
செந்தாமரைமலர்பாதத்தில இந்திரையும்நலங்கிடவே ஸ்ரீ

ஸ்ரீங்காரகெங்கையைப்பெற்ற அங்கசனபிதாவானோர்க்கு
மங்கைருக்மணிமகிழ்ந்து செங்கரததால் நலங்கிடவே ஸ்ரீ

சனையனந்தவர்களு வாசவனுங்குபேரன்முதலாய்
பூசத்தடிவணங்குளு சாரங்கேசாக்குநலங்கிடவே ஸ்ரீ

சீசபத்தியம்.

இரா-ஆனந்தபைரவி.

வசுதேவதவபுத்ர வனமாலேசோபித
வைகுண்டத்தில்வசிக்கும் சுசரித்ரா

பசுபதிகிதமித்ரா பக்தசனமனு வஜித
பரமகிருபாகிதே சாரு வதரா
சசிரவிநேத்ரசார்வபௌ மத்துவ
விஜித்ரவரபூஷணலங்கிருத காத்ரா
திசைமுகன் அமரர்கோன் தேவதைகள்நாரதா
ஸனகாதிமுனிவர்கள் ஸ்துதிக்கும்பாத்ரா

வடுக்கு

கேசநாசனிடரைத்தீர்த்த சுகுமாரா
வசனமிருதுஸ்ரீகள்கோபிகா மனோகரா
விசயலட்சுமிவசிக்கும் வேணுகோபா
சிசுபாலனைபவமானஞ்செய்தெடுத்துவந்தசாரங்கதரா

நலக்கு

இராகம் மத்தியமாவதி

வாராய்ருக்மணிவேத நேராயயென்முகத்தை
பாராயநலங்கிடபாதத்தை சாராயமகிழ்வாக
வஞ்சனைசெய்தபேயியுயிர் துஞ்சவென்றமாயன்
கஞ்சதளநேத்ரன் கையால் மஞ்சள்பூசுகிறேன்
மந்தரகிரியைசுமந்திந்திராதியர்க் கமுதம்
விந்தையாயீந்தகையாலே சந்தனம்பூசுகிறேன
வலக்கரத்திலாழிதரித்திருக்கும் வாசுதேவனை
திலகபொட்டிடுகிறேன திருநெற்றியிலநேரா
தீம்புசெய்தகாளியபாம்பின் மீதிலநடித்தோனை
ஆம்பமலர்வாயன்கையால் தாமபூலந்தருகிறேன்
வையமுண்டுமிழ்ந்தனந்த பையரவிலபடுத்தோனை
செய்யதடங்கண்ணிலேயென் கையாலமையிடுகிறேன்
உத்தமபீஷ்மன்பெற்ற ரத்னமானபெண்ணே
நித்தியானந்தசாரங்கேசன் சித்தம்மகிழ்கண்ணே

சீசபத்தியம்.

சந்ததம்பீஷ்மகன்சிந்தைமகிழ்ந்திடஉதித்த
சாருசுபாங்கிசந்திரவதனி
செந்தாமரைமலரிலுகந்து சதாவாசஞ்செய்யும்
இந்திரைகேசனு ஸோருமந்தகெமனி
கந்தர்ப்பதாபத்திலமுந்திருக்கும்யென்னை

கண்ணெடுத்துப்பார்க்காமலுனனிருக்மணி
மிகநற்குலத்தனுகையெரதனுககந்தரெங்க
நாயகியமிர்தகுணமதுருபாக்ஷிணி முடிக்கு

சித்திடைதுவளசெஞ்சிலம்பொலிக்க
அஸ்தகடமலங்கிமிகப்பிரகாசிக்க
பததரைமாத்துத்தங்கமேனிசோபிக்க
மெத்தஅரிசிலவாயெண்மனமபூரிக்க

பூச்செண்டு

இ-ம-உசேனி-அட-தாளம்.

பல்லவி.

செண்டெடுத்தாடினரே கோபாலன்
செண்டெடுத்தாடினரே

அநுபல்லவி.

செண்டெடுத்தாடினர் வண்டணிகுழலியா
கண்டுமகிழ்ந்திடப் புண்டரீகக்ஷையால (செண்)

சரணம்.

ஆரஸாந்திருமார்பிற பிறள
வாரிஜமலர்நயனம் சுழல
தீராகியராஜர்கள் மிரள
கங்கணகி கழல
சேரஆசித்தகோபியர் களுடைய
கூரையைவாரிகுருந்துமேல் வைத்தவர்
நாரததாபம்பெற்ற தனதாத் வஜர்
கோரமானமருஜெனமததை தீர்த்தவர் (செண்)

நல்லபீதாம்பாமும் அசைந்தாட
மல்லிகைமுல்லை ஒன்றாகக்கூட
எல்லாஜெனங்கள் கண்கள் களித்திட
யீதநிசெய மெண்டிட்

புன்னாங்குழலவீணை துத்து — மத்தளம்
சல்லரிநாகசரம்வாசி — த்திட
நல்லசாதுக்கள் — மனமதுமகிழ
மெள்ளமெள்ளஉல்லாசத் — துடனகூட (சேண்)

சாதிராகுலம்விளங்க — வந்தவர்
நாதாதிருமனையில் — வளாந்தவா
காதக்கமழுநகுழலு — டையவர்
கருணாகர — ராணவா
கொந்தங்குபெத்தகூனி — கூனலநிமிர்த்து
அந்தரங்கமாய — தரித்தணைநதவர்
பெந்தவினையைத்துடைக்க — காத்திலு
கநதுசங்கம்சக்கரம் — சார்ங்கநதரித்தவர் (சேண்)

பலலாக்கு.

இ-ம் உசேனி அடதாளம்.

பல்லவி.

யார்க்கப்பாக்கியம — செயதோம்
புஷ்பபலலாக்கு — ஸேவையை
ருக்மணியுடனெ — கோபாலனை
எடுத்தஜெனமம் — ஈடோ (பாா

சரணம்.

நீர்க்கரைநின்ற — கடம்புமீதிலேறி
காளியனுச்சியில — நடமபயன்னிட்டு
மூர்க்கதனமடக்கி — திருவடிகக்கீழே
சோககனைதிட்ட — கார்க்கடலவண்ணனே (பார்)

கண்டஸரம்பசுக்கம் — பளபளன்ன
குண்டலம்ரெண்டுநகோடி — சூரியனெளிவென்ன
புண்டரீகப்பாதசதில — செலமபுமினன
மூண்டாசுஸிரஸினே — நிகநிகன்ன (பார)

நெததியில்பஞ்சாதிலகம் — ப்ரகாசிக்க
ரத்தினத்திறல்கையில் — லங்கியுஞ்சோபிக்க

பக்தஜெனங்கள் கண்டு மிகமோகிக்க
உத்தமிகவேதபார தாவென்றுவர்ணிக்க (பார்)

செந்தாமரைப்பாததூளால் கருங்கல்லே
சுந்திரியாச்செயதோாக காரும்திகரில்லே
செந்திருவுக்காயவளத்தி ரன்றுவிலலே
இந்தலேவைபோலே யெங்குங்கண்டதில்லே (பார்)

துத்திமத்தளதாளம வாத்தியங்கள்கோஷிக்க
விததிபபரபந்தத்தை உணாநதுசநதோஷிக்க
நிதநியாநநதர் சகலரையும்போஷிக்க
மெததமகிழநது யததினியுடன பாஷிகக (பார்)

தும்புருநாரதாதியர் கானம்பாட
ரெம்பையூாவசி மேனகையர்களாட
இன்பமுடன்சாமரம் இருவாபோட
தெம்பைமுனும்பல்லாக்குமுன்ன மசைநதிட (பார்)

அளிகள்மலரில்மதுவை பானம்பண்ண
கிளிகள்கேசவனுமம சொலவதுபொலநன்ன
ஒளியுடையகாதில கோடிரிகமின்ன
தெளிவாகியமனமுடையோர்கள் ஸதுதிபண்ண (பார்)

தாசஜெனர்க்கருள செய்யுங்குணாகரா
மாசததகுடநதையில வஸிககுமகாதீரர்
கேசகுணநீதராகிய ஓய்யாரர்
ஆசைகநிசைநதபதி சாரஙகதரர் (பார்)

ஓடம்.

இராகம்-பைரவி.

சீராணகுடந்தைதன்னில் வாழும்
செலவரெங்கள் சாரங்கர்க்கு
கார்மேகவர்ணர்க்கு கப்பல்
கனமுடனே நான்பாட

வாணிசரஸ்வதியே வாக்கில்
வந்தருள்வேணுமம்மா
பார்புகழ்க்கோமளவல்லி பாத
பங்கயங்கள்துணைசெய்யவே

முடிகு,

ஹேமரி தபசுசெய்யச்சாமியுகந்தரு ளி
ஸ்ரீதேவிதன்னையவர் அழைத்துஉலாசெய் ய
பங்குனிமாதத்தில் உத்திரந்தன்னி ல்
பார்புகழும்சுபதினத்தில வந்துதயவா க
தேவாதிதேவர்கள் கண்டுகளிக்க ர
ஜெகம்புகழும் மகாமுனியும் ஆனந்தமீ ர
அன்புடன்புத்திரியை மடிதனிலேவைத் து
அலங்கம்புளகித்து பொங்கிமகிழ்ந்திருக் க
நாதனைநினைத்தந்நாயகியும்வா டி
போதநதனைத்தரும்ஸ்ரீநாதனுகந்தரு ளி
பூரிப்புடன்பூமிதனிலெழுந்தரு ள
ஆருசாஸாஸ்த்திரத்தாலே அடிபலகைசேர்த் து
அஷ்டாக்ஷரத்தாலே ஆணியாத்தைத் து
ஜெயமென்னுங்கொடிமரம் அசையாமல்நட் டு
செப்பமுடன்த்வயத்தாலே பாய்விரித்திட் டு
முதலாயிரத்தாலேமேல்க்கட்டுக்கட் டி
நாச்சியார்திருமொழியால நவரத்னமிழைத் து
நான்முகன்திருவந்தாதி மண்டபஞ்சோடித் து
ஆஸ்ரியமென்னுங்கேச வக்ஷரங்கள்வைத் து
நாலுபக்கத்திலும் நாக்காலிபோட் டு
நடுவிலேஸிம்ஹாசனமசெப்பனிட் டு
ராமலெக்ஷமணபரத சத்துருக்கனுட னே
சீதையுடனஞ்சநேயர் வரதர்பெருந்தே வி
கோபாலன்ருகமணி மாரகருடனறே வி
சக்கரபாணிவிஜய வல்லியுடனு க
இத்தனைதுரைகளும் இன்பமுடனே ற்
இந்திரன்பிரமாதி தேவருடனசு டி
தும்புருநாரதர் கீதங்கள்பா ட
சித்தர்பூமாரியது பெய்துகொண்டா ட
சங்கம் சக்கரம்கெதை சார்ங்கம்பிடித் து
ஸர்வாபரணங்கள் பேதைதரித் து
சகலவாத்தியத்துடன் தரணியிலதிக ழ
சந்தோஷத்துடன்முனி கண்டுமனமகி ழ
ஹேமரிஷிபுத்திரியை விவாகம்புரிந் து.

யெல்லோர்களும் சுபயப்ர தானமதுசெய் து
மாமணிகொழிகருக்திருக்குடந்தைநகர் தன்னி ல்
கோமளவல்லி கடாக்ஷத்தி லே
சார்ஙகராஜரென்னும் பேர்கொண்டகப்ப ல்
பக்தஜெனங்களை கரையேற்ற வென்றுநினைத் து
பரமபதந்தனிலிருந்து வந்துதையாகப்ப ல்

திருபதம்

ஸத்வகுணசீலன் பக்தபரிபாலன்
நித்தியானந்தலோலன் யென்சித்தமகிழ்கோலன்
நாதன்ஜவர் தூதன் மலர்ப்பாதனை
திவ்வியபோதன்தன்னை

இச்சையுடன் உச்சிதமாய்
நச்சிதொழும் அச்சுதனுக்கு ஏலேலோ
சாரங்கஜெயம் கோவிந்தா ஏலேலோ
கோமளவல்லி ஜெயம் ஏலேலோ

கோமளவல்லி திருக்கல்லியாணம்.

இ ம்-காபி

சரணம்

மேருமலையி னடிவாரததிலநத
ஏமரிஷிதவம் செயதிருகக

நாராயணப் பிரபுசீரார் குடநதையில
ஏகுவீரசேவைநான் தாரேனெனறா
ஏகுவீரெனறுஙகக ஏவததாட

கமதனனில
யோகாப்பியாசஞ் செயதாா
செந்திருவைநாக சயனருரைப்பாா

உரைத்திடக்கேளாய் உத்தமஏமரிஷிக்கு
அன்புள்ள புதல்வியாக

உருக்குமணி கல்யாணம்

கரைக்கடங்காச்செல்வ நகரியில்நீபோய்
காத்திருப்பாய்வாரேன் கோமளமே
வாரேனபோ வென்றுசொன்ன
வானோர்கோன்வார்த்தைகேட்டு

காரார்குழல்மடந்தை பொற்றாமரையிற்
கன்னியராய் ஜெனித்தாள்
ஜெனித்தபெண் மணியைக்கண்டு முனியும்
தனக்கரும்பொருள் கிடைத்ததென்று

மனக்களிப்புடனே வைத்துவளர்த்திட
மாதுதவஞ்செய்ய ஆரம்பித்தாள்
ஆரம்பிததவுடனே அயனுமவாக்கு
ஸாரத்தியஞ் செய்ய

நீரஜநயனர்க்கு பூமாரிபொழிந்து
தேவர்கள்வந்துதுதிகக
தேவர்கள்துதிக்க வாத்தியங்கள்கோஷிக்க
மூவர்முதலூரு மன்னன்வர

நாவெழாமல்முனி நயனங்களால்
ஆனந்த ஆஸ்ருதிபெருகநின்றார்
நின்றவர் பெண்ணைக் கலியாணஞ்
செய்துவருவே னென்ன

எண்டிசையும்புகழ் தாரைவார்க்க
குன்றெடுத்த காத்தால்.
குன்றெடுததகரத்தால் தாரைநீரேத்து
மங்கிலியம்சாத்தி மகிழ்ந்தணைத்து

பொன்னுகம் போலிருக்கும் குடந்தையில்
யிருநான்கு மங்கையோட வஸித்திருந்தார்
வஸித்திருநதார் வைதீகவிமானத்தில
மகிழாகவிசித்திரமாக

சங்கம் சக்காம் கெதை சார்ங்கத்தை
தரித்தவையர்க்கு

மங்களம் பூமகள் கோமளவல்லிக்கு
மங்களம் ஸ்ரீசார்ங்க தரர்க்கு
மங்களம் வேதமுனி ஏமரிஷிக்கு
மங்களம் தேவ மனிதருக்கு

பல்லவி.

ருக்மணிகல்யாணத்துரைத்தோம்
கேட்டோரும் துக்கமத்து சுகிப்பார்கள்

அநுபல்லவி.

இக்குவலயத்தில் மிகவும்வாழ்ந்து
சக்கரஹஸ்தரை யடைவார்கள்

சரணம்.

ஸாதுக்கள் ஸங்கத்தை தேடுவார் அவர்
ஸோதும்மொழியைக் கொண்டாடுவார் (ருக்)

பக்திரசமதைவுண்ணுவார் ஸதா
மிக்குமெத்தகைங்கரியம் பண்ணுவார் (ருக்)

பாலகோபாலனை சொல்லுவார் பொல்லா
காலனைக்கடிந்துவெல்லுவார் (ருக்)

விரைஜைதன்னில் நீராடுவார் மாதா
முரைசெய்தா சார்யனைக் கூடுவார் (ருக்)

ஈஷணத்ரயத்தைத் வேஷிப்பார் சாரங்
கேசனைக்கண்டு சந்தோஷிப்பார் (ருக்)

மங்களம்

பல்லவி

மங்களம் ஸ்ரீருக்மணீசர்க்கு ஜெகதீசர்க்கு
மங்களம் ஸ்ரீருக்மணீசர்க்கு

மங்களம் தேவகிபாலர்க்கு
மங்களம் வேணுகானலோலர்க்கு
மங்களம் ஸ்வஜனபரிபாலர்க்கு
மங்களம் கோபிகாகுதுஹலர்க்கு. மங்களம்

மாதவ மதுசூதர்க்குராதைக
காந்தரங்க நாதர்க்கு
மேதினிபாரம் தீர்க்கவந்த
ஆதிபூத ஸ்ரீதரர்க்கு மங்களம்

உத்தமாத் வாரகா வாஸர்க்கு
பக்தர்கந்தரங்க நேசர்க்கு
நித்தி யானந்த உல்லாஸர்க்குசித்தத்தை
கைகொண்டசாரெங்கேசர்க்கு மங்களம்

கீர்த்தனம்

இராகம்-பெலஹரி.

உனையல்லாமல்வேரேகெதிஉண்டோசொல்லெனையா சார்ங்கராஜா
எனைவிட்டகலாமலிருந்தருள்செய்யுமெய்யாக சாரங்கராஜா
வமபணிரணியனைரொம்பகோபித்துக்கொன்ற சாரங்கராஜா
நம்பினப்ரகலாதனனை அன்போடணைத்துகாத்த சாரங்கராஜா
பாலத்ருவனுக்குமேலாம்பதவியீந்த சாரங்கராஜா
மூலமென அழைத்தகரி பாலில்வந்துரெக்ஷித்த சாரங்கராஜா
பாததூளால்கலி தேகமதைதுடைத்த சாரங்கராஜா
ஓதிவைததேன்சுதனை ஆதரவாய்க்குடுத்த சாரங்கராஜா

கீர்த்தனம்-இ-ம பூபாளம.

நந்தாமுகுந்தாஎன் செந்தாமரை பாதத்தை
சிந்தையுருகி பணிந்தே
அந்தரங்கத்துடன் வந்தென்மனந்தனில்
பந்தவினைகளைத் தீரும் (சாரங்கராஜா)

மெத்தகளைத்துநீர் நித்திரைசெய்வது
யெத்தனைபோதாராவமுதா

உருக்குமணி கல்யாணம்.

பக்தவாஸ்ஸல்ய குணநிதியாகிய
கோமளவல்லிஸமேதா (சார்)

மேதினியானவள் பாரம்ஸகிக்காமல்
தேவர்களுடன்வந்து ஸ்துதிக்க
பரீதியுடன்ஸமா னிததவாகளை
ஆதரவுடனவந்து காாதத (சார்)

பஞ்சியமெல்லடி தேவகியைஊரு
கோலஞ்செய்துகஞ்சன்நடக்க
வஞ்சகமாகவே ஆகாசவாணி
கடுஞ்சொல்லாகவே ஆதுரைக்க (சார்)

துஷ்டனேயிவளுட யெட்டாவதுகெர்ப்பம்
கட்டமாகவேஉன்னைக் கொலலும்
மட்டியேநீமடிந்தபின்பு தேவர்க
ளிஷ்டமெல்லாமிங்கே செல்லும (சார்)

அங்கவன் துணிந்துதங்கையை
வெட்டுவேனென்று முகங்கடுகடுக்க
மங்கையிவள்பெறும் மைந்தர்களை
வஸுதேவர்தருவேனென் றுரைக்க (சார்)

ஆறுபுத்திரரையும் கோரனுகியகஞ்சன்
கூறுவாளினாலவன் வதைக்க
தீராகியபலராமனை மாயைரோகணி
கோப்பத்தில்கொண்டு வைக்க (சார்)

சங்கஞ்சக்கரம் கெதைசார்ங்கம்
ஸர்வாபரணத்துடனே வந்துதித்தீர்
உங்கள்கவலையை தீர்ப்பேனென்று
வஸுதேவதேவியர்க் குரைததீர் (சார்)

முன்னேஅதிதிகாஸ்யபரா யிருந்து
யென்னை பூஜிததததர்ககாக
உனனிதசசிபதிக் கனுஜராகவே
வந்தேன்வாமனரூபாக (சார்)

ஸூரபஸ்ப்ரச்சீயாகியமுன் ஜெண்மத்தில்
ஸூதனுகவந்தவதரித்தேன்
வஸூதேவ தேவகியாகியபோது
நான்மைந்தனுக வவதரித்தேனே (சார்)

இந்தசேவைபோலினிமே லுங்கட்கிலலே
என்னையுற்றுகணவனுல பாரும்
அந்தத்திலவைகுந்த போதந்தன்னிலவைப்பேன்
அக்கியானமான மிருள்தீரும் (சார்)

நந்தரேசோதை க்ரகத்திலென்னைவிட்டு
வாருமென்று கண்ணனுரைக்க
அந்தக்ஷணததில் ஆனகதுந்துபியும்
மைந்தனைக்கொண்டு நடககு (சார்)

சோதைபடுக்கைதன்னிலே தன்ஸூதனைவிட்டு
சூதான மாயயையெடுக்க
ஸாதுவாகியவஸூ தேவரும்தேவகி
கையில்தாரிகையை குடுகக (சார்)

பத்திரையானவள் கத்துங்குரல்கேட்டு
மெத்தப்பயநதரு விததாள்
அத்திசெய்யவநத கஞ்சனிடத்திலே
புத்திரியிதுவென் றுரைத்தாள் (சார்)

பொல்லாதநெஞ்சன்பகி நிஸூதைதன்னை
கல்லிலரைந் திடும்போது
உல்லாஸமாக ஆகாசத்தினின்ருெரு
சொல்லுரைந திடவேளப்போது (சார்)

பேதையாகியயென்னைக்கொல்லநினைத்தாயே
பாதகனுனதுர் மூடா
மாதவன்ஜெனித்துன்னை வதைக்கவேணுமென்று
மறைந்துவளருகிறு போடா (சார்)

அந்தரத்தில்தேவர் சிநதைமகிழ்ந்து
பூஜித்ததையெல்லாம் க்ரஹித்து
சுந்தரியானதுர்க்கை தேவியும்
அந்தர்த்தானமானுள் பூரித்து (சார்)

உ ருக்குமணி கல்யாணம்

அசரீரிசொன்னதை நிஜமென்றுயெண்ணியே
சிசுக்களைஹிம்சை செய்ததை
வசுதேவதேவகியே மனதிலவையாமல்
க்ரபைசெய்யும் யெனமீதே (சார்)

எந்தெந்தவேளையில் ஏதேதுவந்தாலும்
வநததனையனுபவிக்க வேணும்
இநதவுலகத்தில வாழவதெலலாம்பொய்
யென்றறிநதால சுகநதோணும் (சார்)

இங்கெபிறந்திடு மைந்தனைக்கண்டந்த
சோதைமனதில் மகிழநதாள்
மங்களகிராட்டி ஸ்ரீஙகாரம்செய்தநத
பங்கஜநேதரரை புகழ்ந்தாள் (சார்)

மாதாவைதபோலவந்த பூதனைக்கொன்று
உயாநத பதநதன்னிலவைத்த
மாதவநேசகடாசுரனை
பாதத்தாலுதைததது மடியடித்த (சார்)

மோசம்நினைத்ததிரு ணாவர்த்தன்தேனுகன்
அகபகவச்சனைமுடிதது
கேசிவியோமன பிரலமபன்முதலான
அநேகர்உயிரை வதைத்த (சார்)

வெண்ணைக்ஷீரம்புசித்து அன்னையால்கட்டுண்டு
யிருமாததை முரிதது
உன்னிதமாயவேணு கானம்செய்து
கோபாலகன்னியர்களை யணைத்து (சார்)

மோசம்செய்தப் ரம்மாவைப்ரமிக்கடித்து
பிரகாசமானஸேவை குடுத்து
நேசத்துடனே ஸ்துதித்ததைக்ரஹித்து
வாசவன்கொவத்தைத் தீர்த்து (சார்)

ஸாதுவாகிற அக்ரூரர்பின்னடந்து
மாதுலனை மடியடித்து
வேதியரிடத்தில்நாலு வேதஸாஸ்திரங்கத்து
மாதாபிதாதுன்பம் தீரத்த (சார்)

அக்கிரியாகிய ருக்மணனேமான
பங்கஞ்செய்து அரசரைஜெயித்து
மைக்குழலான ருக்மணிதேவியை
மணஞ்செய்து மனதுபூரித்த (சார்)

பதினாறாயிரத்தி நூற்றெட்டுமங்கையருடன்
குதூஹலமாக வசித்து
ப்ரஜையுடையசு தரைவரையுங்காத்து
த்ரௌபதிகூந்தல் முடித்தீர் (சார்)

இத்தரையில்சுகம் மித்தையென்றுசொல்லி
உத்தவர்க்குத்த துவத்தையுரைத்து
அத்தியந்தம் ப்ரயவாச்சல்லியத்துடன்
பதரியாஸ்ரமதததுக் கனுப்பிவைத்த (சார்)

சரணமென்றடைந்த தராவின்பாரத்தைத்தீர்த்து
கருணையுடனே ஆதரித்து
பிரமன்முதலான தேவர்களும்ப்ரமிக்க
பரமபதத்தை யடைந்தீர் (சார்)

பாகவதத்தைக் கேட்டோரும்படித்தோரும்
பகவான்திருவடியை யடைந்தோரும்.
ஆனந்தஸாகரததி லமர்ந்துநுழைந்தவாள்
சோகமோகங்களைத் தீருவார் (சார்)

ஆரகேயூரகிரீட குண்டலமணிந்த
மஹாராஜ ராஜனே
காரணராகி ஜெகத்தைபடைத்து
கார்த்தனிக்குஞ்சா ரங்கராஜனே (சார்)

கீர்த்தனம்.

இ-ம்-பெலஹரி.

சரணமஹானுபாவா சரணம்தேவாதிதேவா (சக்கரார்ஜா)
சரணம்ஜல்ஜநாபா சரணம்ஜோதிஸ்வரூபா (சக்கராராஜா)
மந்தஹாஸத்தோட்வாரும் யெந்தன்கவலைதீரும் (சக்கராராஜா)
பக்தமில்லாமல்காரும் சிவகுந்தபதவிசேரும் (சக்கராராஜா)

கரவின்சிறகதுணித்து க்ரியயத்தைதுடைத்த (சக்கரராஜா)
அரவிலதுயின்றயன்னன வலக்கரத்தில்வஸிக்கும் (சக்கரராஜா)
ரொம்பகோபித்துர்வாஸாபின் சென்றுதெகித்த (சக்கரராஜா)
நம்பிபணிந்த அம்பரிஷராஜனைக்காத்த (சக்கரராஜா)
சூராகியபாணந தோள்கள்விழவடித்த (சக்கரராஜா)
போரிலசுரர்களை பாரில்மடியடித்த (சக்கரராஜா)
ஆயிரங்கிரணததோ டதிசததியோஜொலிக்கும் (சக்கரராஜா)
தீபனுகியசிசுபாலன் சிறந்துணித்த (சக்கரராஜா)
சங்கராதிபூஜித ஸ்ரீங்காரசோபித (சக்கரராஜா)
மங்கைவிஜயவல்லி நாதாவெனமேல்வாதா (சக்கரராஜா)
பொங்குங்குடந்தைதன்னில் மங்கையுடன்வசிக்கும் (சக்கரராஜா)
மங்களாகாரராய் தினகரருககுசேவைகொடுத்த (சக்கரராஜா)
சத்துருயிருமூவரை ஒருத்தாதப்பாமல்கொலலும் (சக்கரராஜா)
நிததியானநதப்ரபோ பரத்யக்ஷமாய்நிலலும (சக்கரராஜா)
பெத்ததாய்தநதையும்நீர் உததாரணவருமநீர் (சக்கரராஜா)
சிநதமகிழ்நதுசேரும் உத்தமாபதியும்நீர் (சக்கரராஜா)
ஸாதுககளிடத்தில் ஸதாவசிக்கச்செயயும் (சக்கரராஜா)
போதசாகரத்தை கரைகண்டிடச்செய்யும (சக்கரராஜா)
காருகிரஹமானஸம் ஸாரவினையைதநீரும் (சக்கரராஜா)
சாரங்கதுரைமலர் திருவடிதனில்சேரும் (சக்கரராஜா)

கீர்த்தனம்.

இ-ம-பூபாளம்.

கோசலாத்மசகோசிக ப்ரய
ஸ்ரீயரதாங்கரச ராகவா
ப்ரகாசமாம் தனுசவயின தேயத்வச
பங்கசாசநேத்பவவைய பவா (தேகிதேகி)

சானகிரமணச்சுரவி ணயனு
தீனரக்ஷக ராகவா
தானவமாத்தன தரணியுக்தானு
வானவர்ககருள்செய ராகவா (தேகிதேகி)

தாஸசனப்ரய கேசவாவ்விய
வாசுதேவஸ்ரீ ராகவா
நீர்த்தோஷ மிருதமிருதுபாஷா பெருதர
வேஷாஸ்ரீரெகு ராகவா (தேகிதேகி)

வாரிதிபந்தன தீரவிபீஷண
அபயப்ரதாகைர ராகவா
காரணகனகாம்பரதாரண
மீராறுநாமம்ஸ்ரீ ராகவா (தேகிதேகி)

உத்தவவீஷரதனகிரீடம்
பதித்திடவிருந்த ராகவா
அத்தியாதம்ப்ரயத்தோ டித்தரையிலுள்ளோரை
கடாட்சித்தருள்செய்யும் ராகவா (தேகிதேகி)

மங்களவனமாலா லங்கார
கெங்காஜெனகிஸ்ரீ ராகவா
யெங்கும்நிக ரத்துபொங்கும்
குடந்தைசாரங்கதரான ராகவா (தேகிதேகி)

கீர்த்தனம்-இ-ம் பூபாளம்.

பல்லவி.

இரங்கநாயகி ப்ராணேசா
யெழுந்திரும் ரெங்கேசா
இரஙகநாயகி நேசா

அநுபல்லவி.

இரங்கநாயகிநேசா யெழுந்திரும்இரங்கேசா
பங்கசலோசனபொங்கரவிலசயன இரங்கநாயகிப்ராணேசா

சரணம்.

குங்குமதூஸர கோமளஆசாரா
மனைகேசோதை குமாரமாயா மானுஷதரா
ஸ்ரீகர ஸ்ரீதர ஸ்ரீபூமி மனோஹரா
ட்பவஹாசந்தர புஷ்கரனு தீர (இர)

காமசெனகதீரா கௌஸ்துப மணிஹாரா
மாமகம்ஸஸம்ஹாரா மதிகுலோத்தாரா
மாமஹிரதயாதாரா மாருதிப்ரயகாரா
ராமாவதாரா ரெகுநாதா குணபாரா (இர)

உத்தமநாரதாதீஷித்த சாரணதி
மத்தளதாளாதிவய்த்துச் செயகிரூர்ஸ்துதி
பகதசெனர்க்கேகெதி ஆனபரஞ்சோதி
உத்தபாண்டவஸாரதீ ஓகோதயாநிதி (இர)

வயிணதேயத்வசா வாசுவாணுசா
வசுதேவஆத்மசா வாசுதேவஅதிதேசா
நேசவாகெசதீசா கெம்பீராமிதபாஷா
சார்வதபதவாஸா சார்ங்கராசா (இர)

இ-ம்-பூபாளம்.

பலலவி.

எழுந்திரும் ஸ்ரீராஜகோபாலா
சுந்தர கபோலா
எழுந்திரும் ஸ்ரீராஜகோபாலா

அநுபலலவி.

செழுந்தணசேலை செண்பகாரண்ணிய
செங்கமலவல்லி நேசா

சரணம.

கோபிகாசுகுமாரா கோபீசென மனோஹாரா
கோபிகுசக்ரஹணகரா கோஸ்ரீ சரா
கோபிகாப்ராணதாரா கோப்ரளய தீரா
கோபாலவேஷத் ராகோகுலத் தாரா (எ)

வேணுகானமுகப்ரஸன்னவிரிஞ்சு ணரன்பூஜிதமன்ன
சாணூரமல்லமர்தன த்வாரகைகண்ண
தீனசெனஸமாகூஷண திருபதிவெங்கட்ரமண
வானவர்பணிசரணவந்தே சுகுண (எ)

வாணியிந்திராணிருந்க்ராணி வாஸதுன்குபேரன்தேவரும்
பாணிலுபகாரத்துடனேபணிந்து ஸதுதிசெய்திருள
பானுவும்உகையமாகி பாதஸேவைசெய்யநிர்க்கிருள
ஆணிசமெசம பொன்லுனிதிசழு அனாநநதுடன (எ)

கெங்கைகாவேரிதீரத்தமுதல மங்கைபரெலலோருநகூடி
பங்கஜமலர்வதனஸேவை காணநிற்கிருள
சங்கைமில்லாததிரு வாபரணமணிநது கையில
செங்கமலவல்லிகண்ணேட்டி கொணடுநிற்கிருள ௭)

கேசவாசர்வலோகேசா சாஸ்வதனைவகுண்டவாசா
மாசததமுகருலலாசாதாசாமேல் நேசா
தோஷாகிதனெனறும கட்டியநகூறிநயமபேச
வாசனேகெநதம் கோபியாகள்பூச சாரஙகேசா (எ)

கீர்த்தனே-இ-ம-காம்போதி

பலலவி.

வாருஙகோளடிசேவிகக

அநுபல்லவி.

வாருஙகோடிசேவிகக என ஆருவமுநனே
கோரபவவினைகள தீாககுயதயாநிதியை வாரு

சரணம.

நாருயணசிகுரியனை பேருயிரஙகனாமல
பாருயணஞசெயதாலயெமன்ஊரிமேல அணடவே அணடான வாரு

பாலருபாதரிதது ஒருவிலேயிலபடுநது
பாலவிரலவாயிலவைத்த நீலவர்ணததுரைபை வாரு

பிர்ம்மாவைநாபியிலபெற்று கமமலகலக்கமரறு
தர்மத்துபதேசிதத நிரமலஸவருபததை வாரு

ஸத்துவகுணத்தோட்பரி சுதநதருகிவிளஙகும்
சத்தியவ்ரதருஜரோட் அஸ்ததநிலுநிததோரை வாரு

சிநதைமகிழுந்துதேவர் அமுர்தங்கடையும்போது
மநதரகிரியைச்சுமநத கூாமருபனை (வாரு)

மேதினிதன்னேரஸாதலத்தி லொளிததபொலலா
பாதகனேவதைத்த ஆதிவாாகர் தன்னே (வாரு)

அீன்புள்ளப்ரகலாதனை ரொம்பயிம்ஸித்தபோது
கம்பத்திலுதித்திரண்ணியனே கிழித்தஸிம்ஹத்தை (வாரு)

நேமத்துடன்பூஜித்த அதிதிமைந்தராய்வந்து
பூமிதன்னையாசித்த வாமனமூர்த்திதன்னை (வாரு)

பெற்றபிதாவைக்கொன்ற குற்றம்மனதில்வைத்து
க்ஷத்திரியரைவதைத்த நித்தியானந்தப்ரபுவை (வாரு)

கேசரதகுமாரரை தேவாக்கனுகூலரை
சசிவதனஜானகிக்கிசையும் ப்ராணனேசரை (வாரு)

ராஜராஜர்கள்தினம்பூஜித் தடிவணங்க
ஸிம்மாஸனத்திலிருந்த கோசலாதிபதியை (வாரு)

நலமுள்ளவஸுதேவர் குலமைந்தராயுதித்த
ஹலமுஸலங்கைகொண்டபல ராமாவதாரரை (வாரு)

உத்தமதேவகி புத்திரரா யுதித்த
அர்த்தநிசியில கோகுலத்தில ப்ரவேசித்தோரை (வாரு)

அன்னையசோதைமின்னே சின்னபாதத்தால்நடா
துன்னிதமாய்வெண்ணெபோல் புஜித்தயென்கண்மணியை (வாரு)

துஷ்டகலிராஜனை கொட்டந்தன்னையடக்கி
இஷ்டதொண்டரைக்காத்த அஷ்டலட்சுமிபதியை (வாரு)

கோமளவல்லி உன்னி நவசனத்தால்
நன்னயமனதிரங்க மன்னர்க்குரைத்திடுவள் (வாரு)

நீரிலகுமிழிபோல் பேரிலலாதழியுந்தேகம்
ஸாரமென்றுநம்பி ஸம்ஸாரத்தி லலையாமல் (வாரு)

முன்னேஆரார்ஸேவித்து தன்னியராகுர்களென்றால்
உன்னிதபகத்தர்களை யின்றொன்று சொல்லுகிறேன் (வாரு)

ஸாரந்தெரிந்தப்ரகலாதர் பராசரர்வியாசர்
நாரதர்ஸனகாதிஸேவித்து ஸுகம்பெத்தார் (வாரு)

உத்தமருக்மாங்கத அவர்பத்தினி தர்மாங்கதா
உத்தானபாதமைந்தர் அகத்தில்தியானிக்கும்ப்ரபு (வாரு)

கல்மஷமத்தகுகர் ப்ரம்மமாகியசுகர்
தர்ம்மபுத்ராதிபீஷ்மர் சரணமடைந்தபாத (வாரு)

அம்பரீஷர்வசிஷ்டர் விபீஷணரனுமார்
அன்போடடிபணிந்து துன்பம் வினையையொழித்தார் (வாரு)

ஏமரிஷிப்ரஸன்னன் கோமளவல்லிமன்னன்
தாமேகாராய்விளங்கும் சுவாமிசீரங்கராஜரே (ருாவ)

ஸ்ரீ

உருக்குமணி கல்யாணம்.

காவேரி - கீர்த்தனம்,

இராகம் - காபி

குமமி

கீர்த்திமிகுந்த விக்கிரமவருஷத்தில்
பார்த்தபேரெல்லாம் அதிசயிக்க
கார்த்திகைமாசம் ஆதிஜெகனமூர்த்தி விஸ்வாசமபெறவென்று
அன்னம்போலேமின்னலிடை கன்னலமொழிஉன்னிதமாய்
தன்னிகரொன்று மில்லாதமாதுநலல
சின்னமலர்குழலாளிபபோது (க)

நல்லதினஞ்சுக்ர வாரந்தன்னிலவ
ளுல்லாசமாக அசைந்துக்கொண்டு
பல்லவபாணி ஸலலாபமகலைவேணி வாஸங்கள்வீச
சொல்லரிய வல்லமையோடெல்லவர்க்கும்நன்மைதர
முல்லைவாய் முறுவல்செய்துகொண்டு நம்மிட
செல்வனைகாணவேணுமெனறு (உ)

ஊரிலுள்ளஜனங்கள் திகைததுசுவாமி
வாரிஜபாதநதனைநினைத்து
நீரையெதிாத்துமரம வெட்டிநேரோயிணைத்து அணைபோட
வாராள் வெகுசீராகவே ஆராவமுதனைககாண
ஸய்யமலைவில்புரநத மஙகையிநத
வையகததார்பாபம்போககவிங்க (ங)

கெங்கையமுனை ஸரஸ்வதிக்குமேலாம
மங்கையிவளென்று பேர்வகிதது
பங்கஜபாதன மடிதன்னி லஙகமதாக படுததிட
பாககியமபெறற சலாககியவதி யோக்கியமான வாக்கியததுடன
வேதாவிடததிலவாதிட்டகனனி
அவாபோதிதத வாகயத துட்பட்டகன்னி (ச)

தாஷ்டீகமாக யெனாநதுகொண்டுபல
வீட்டினுள்ளேயும் நுழைநதுககொண்டு
நாட்டியம்போலேஜெகந்தன்னையாட்டுந்திருமாலை காணவாரான்

கேட்டெல்லோரும் கூட்டங்கூடி வாட்டமதா
யோட்டமகொள்ள ஸிந்துராஜனுக் கந்தரங்கநேசி
யெஙகள்ஸொந்தசாரங்கேசர்மேல் விஸவாஸீ (ரு)

இராகம்-பாதுவராளி

பலலவி

களைக்கடங்காமல வநதால்
அளைககாலநாழி தரியோம
காவேரித்தாயே க்ருபைசெய்வாய்

அநுபல்லவி.

சளைக்குள்ளுதித்தபாலே திரைக்கடலேழும்போலே
இளைச்சலுடன் மௌனமேலே துளைசித்தமாயதெர்க்காலே (களை)

சரணம்.

ஆக்காதபிமேலோகந்து பிரக்கமாயபரசீந்து
திருக்குடைநலைதபிலவநது மனம்மகிழ்ந்து
அருக்னுதயம்போலுசநது அரவின்மீதிலிசைந்து
இருக்கும்பிரபுவையறிநது பெருக்கபுடனேவந்து. (களை)

பாட்டோடநணைமாலே சூடடுக்குடநதையென்னும்
நாட்டுக்கதிபதி • விராட்டு
கோட்டுமலிலக்குணதோரணி காட்டுஞ்சார்ங்கேசனைக்காண்
ரோடடுமீதிதேலேயேறி மேட்டிமையாகநீ (களை)

கீர்த்தனம்-இராகம்-கியால்அடதாளம்

பல்லவி

வேகமாய் காவேரிதனையே நீவேகமாய்வா.

அநுபல்லவி

ஸாகராஜனைச் சேரவேகமாய்நீவா (வேவா)

சரணம்.

நாட்டிலுள்ளோருனைக்காணாமல் தவிப்பதைப்பாராய்
சூட்டியபூமாலை யசையவநதுஸேவைதாராய. (வே)

விந்தனைதாமெனுண் டுளாததகஸ்தியர் பாரிபேதாயே
அநதமாம்லோபா முதனையென்னும் ஓய்யாரியே (வே)

உருக்குமணி கல்யாணம்.

கமலநயனனைக்கண்டு கெங்கைக்குமேலென்று
அமலமானவரம் வாங்கிவந்தாய் நீ பண்டு (வே)

ரெங்கராசருக்கு மாலையாகியதாயே நீ
பொங்கியலையினுடையுடனேவருவாயே (வே)

அநதரவாகினியாய் முன்னொளித்ததைபோலே
வந்தமாந்தாயே ஞானமன்னினிமேலே (வே)

வாரிதிராசன்முதுகிடம் குடுத்ததைபாராய் ஸ்ரீ
சாரங்கராசனாஞ்ஞை தப்பாமலேவாராய். (வே)

ஏலப்பாட்டு

ஸய்யந்தன்னில்ப்பிரந்தவளே - இந்த
வையகத்தார்பாபம் தீர்ப்பவளே
துய்யமதீ முகத்தாளே - தயை
செய்யவேணும் மின்னிடையாளே

துருசு

உன்னுடைவரவுபார்த்தேசென மிருக்கு
என்னயோசனே பண்ணுகிறு இதர்க்கு
நன்றாகவேநட்ட நாந்துவாடி யிருக்கு
கன்றுபுரிந்தபசுபோலே யிருக்கு
இன்னம்வராமலே யிருந்திடுவ தார்க்கு
தன்னிகரில்லாளே மனம்கலலா வுனக்கு
பன்னகத்திற்படுத்தசாரங் கர்க்கு
நன்றாகவுன்மீதியல்தய விருக்கு

திருபதம்

வாராய் கலிதீராய்
க்ருபைபாராய் சுபம்கோராய் தாயே
அன்னேயேயென்னே
ஆதரித்தணைப்பாயே.

சரணம்.

பட்டுக்கும்இடைதுவள வாராய்
நெட்டளேயாய்மாலைபொள
மட்டத்ததேவர்கள் திரளாய் ஸ்துதிக்க
கட்டிப்பட்டம் மின்னக்கண்சுழல,

துரிசு.

எங்கும்நிகரத்த லோபாமுத்ரை மகிழ்ந்து
சங்கயத்தாபரணங்க ளணிந்து
ரெங்கராஜன் றிருவடியை நினைந்து
பொங்கியலை னுரையுடனாகவே யசைந்து
தங்கமயமானநல்லாடை யணிந்து
ஸ்ரீங்காரமானதிருக்குடந்தையில் வந்து
மங்களவாத்யமுழங்கிட உகந்து
இந்திரதஸ்தலத்துக்கிடில்லை யென்றறிந்து
மங்கைகோமளவல்லியமுதனைப் பணிந்து
மங்களமானதிருவழுந்தூரில வந்து
துற்கமாம் அப்பிசியிலஸ்தானஞ் செய்தோர்க்கு
பங்கமில்லாமலேபலமதனை யீந்து
சங்கமுகத்திலேமுத்ராசனை சேர்ந்து
அங்கம்புளகிதமுடனே யிருந்து
கெங்கைக்குத்தான்மேலாகவே யிருந்து
அங்கவள் தன்னிடம்வரவே மகிழ்ந்து

திருபதம்.

வாசனைகள்வெகு நேசமாய்
சாரங்கேசனைக் கண்டாய்
அமுதுண்டாய் சுகம்கொண்டாய்
வந்துநீண்டாய் கார்க்க

இ-ம்-கேதாரகௌளம்,

பல்லவி

கார்மேகவண்ணன் பணிபோர்வை
சேவையைக்காண
கண்கள்ரெண்டும் பொருமோ மனமே

அநுபல்லவி.

சீர்மிகுந்திடும் திருக்குடந்தைதன்னில்வஜிக்கும்
யோர்வையானகோமளவல்லி தனையணைக்கும் (கார்)

சரணம்.

பக்தர்களைரக்ஷிக்கும் பரிவானபார்வைகளு ம்
பத்மமலர்முக ஒய்யாரமு ம்
மெத்தமகிழ்வுடன்ஸவுமித்ரிசீதையுட ன்
வனத்தில்ப்ரவேசித்த கெம்பீரமு ம்

உருக்குமணி கல்யாணம்

அத்யந்தம்பாயகத்துடன் கோபியரைக் கொந் ரு
அஸ்தபுஜக்கூட னசாரமு ம
உத்தமமந்திரமழிசை பயிராணகவிசகு ச
கெழுந்திருக்கப் போன தீரமு ம
ரெத்னகிரீடகுண்டல காரமாமேவு ம
சத்வகுணஸம்பன்னராய நீலமேகம்போலு ம
நித்தியஸவ்யயபர்காசா மாயிலுபயரிவு ம
விந்தியடைந்தவாசன மணமவிட்டகஸ்தூரி ம (ம)

அங்காங்கக்கூடனே வாரமோசிப்பா ம
தேவாக்கமுசளிக்க ஸ்லவாஸமு ம
பிந்துவாரணாயணா பொசவினைமோசன ர
கநகாயபதிருபபாசாரமு ம
நந்தாகுதளுக வளாநமுசு தநகர்க் ரு
வந்துசேவை தந்த உல்லாசமு ம
குநகத்தநக அகாரநந்திபுடனசகஸ்த் ர
குநகளமுகமாத காசமு ம
சிநதையுருகிபயணிநக பரகோபனைக்கா ர
கொநதநகுடுத்தகூனி கூனலகளைநிமிர்த்தா ர்
குநதிகநாகனையெநத விதத்தாலு மநாகநா ர
சொநதசாரநமேசுரந்நீன்மீதிலடைந்தநா ர

உருக்குமணி கல்யாணம்

முற்றிற்று.

சந்திரானருக்மணி கல்யாண கோபால மௌனபசாரகு
அடுத்தபடி சொல்லவேண்டியது
கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

ஆனந்தமானந்த மாயத்துதே நமயிட
தீனசரணியனேககாணவாய்த்ததே, (ஆன)

அநுபல்லவி

வானவர் கோனனை மங்கையோடே
காணப் பெற்றதே (ஆன)

சரணங்கள்.

வானவர்கள் மலர்வருஷித்தார் ரம்பை
மேனகைநடித்து ஸந்தோஷித்தார்
நானாவித வாத்தியங்கள் மிக கோஷித்தார் (ஆன)

உருக்குமணி கல்யாணம்.

ஸோதரன் ஷேமம் சொல்லக வந்திட்டார் மிகுத
மனசிர றினைசதோமம வளாதகிட்டார
நோநா முகுநதனை மணவரையிலணைத்திட்டார் (ஆன)
குணடின புரததான பரிதிய லெ பாரு
சணரிங்ட ீபாலிபால பொரியானை
அணடா பிரானைசகரணநடமாயிநதன கைமேலே. (ஆன)
மஙகை ருகமணியை கைபபறறிஞாதிரு
மஙகிலியம மகிழ்நதாசாசதிறா
செஙகையிஞல பொரிசொரிந தாலியைபகுமறிறா (ஆன)
கேநலினை யகறறும பாதநதைத திவவிய
பேசலாஙமனிககும பாதசஙக அமமி
மிதிலவைத்தா மலாபபாதததை (ஆன)
விததியாகளாகிா வநிாசவு நாசதா
மொநத மகிழநது சித்திககவும
உததமவாணி கெவுரி முசதாத்தி சுறறவும் (ஆன)
கோர ஸம்ஸார ஜெலதிதாண்டிடுவோம நேரோ
ஸாதுஜெனாபாததைதை யண்டிடுவோம
சாரஙகராஜனுடை வாரிஜபதம்வேண்டிடுவோம் (ஆன)

சோபனமே,

பஙகஜநெதளநாதா செஙகாஜெனகசாதா
திஙகளாதித்தகும வதனா பொஙகரவிலசானா ()
மஙகளசுசரீரா சஙகாஜஙாருதிபாதரா
மஙகைதேவகிபுத்ரா எங்குமபுகழுமபாண்டவமித்ரா ()
மாரன்மோகிக்கும் தேகா தீரா செருடதவஜா
சாறுகமபகைநாஸா சாரஙகதுரைராஜா ()
மாலைதரிதது மணம்மகிழநது வரும்
கோபாலன் என்னும கீததனததுககு ()

அடுததது.

பலலவி

ஸ்ரீஙகாரித்தனளேதேவகிபங்கஜாக்ஷகனுக்கு

அநுபலலவி.

சங்கர அஜஸுரர கெணங்கள்மோகிக்க
சஙகையததபூஷணயங்கள் விதவிதமாய ஸ்ரீங்

சரணங்கள்,

ரொத்னகிரீடமலங்கரித்தாள திரு
நெததியில திலக மலஙகரித்தாள்
முத்தாரம் பதக்க மலஙகரித்தாள் மோதிரம்
அஸ்தகடக மலங்கரித்தாள் திவ்ய

உருக்குமணி கல்யாணம்.

பீதாம்பரத்தை யலங்கரித்தாள்
தீகத்தரனூல்மாலே யலங்கரித்தாள் தாமரை
பாதத்தில் சிலம் பலங்கரித்தாள்க்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீங்
மலலிகை முல்லேயலங்கரித்தாள் ஜவ்வாது
வில்லேபுனுகலங்கரித்தாள்
புஸ்ராங்குழ லலங்கரித்தாள் நயனத்தில்
நல்லஞ்சன மலங்கரித்தாள்க்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீங்
இட்டமாய்திரு நாமமலங்கரித்தாள் முகப்
பட்டந்துரு யலங்கரித்தாள்
சட்டமாய்ஸாப்பளியலங்கரித்தாள் கன்னத்தில்
த்ருஷ்டி போட்டலங்கரித்தாள் க்ருஷ்ணனுகது ஸ்ரீங்
தாஸர்ஹிருதயவாஸனுக்கு அழிவற்ற
சாச்வதபதவாஸனுக்கு
தோஷரஹித சாரஙகேசனுக்கு கோபிய
ருசித்தனேயும் ப்ருமேனசக்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீங்

ஆசிரியவிருத்தம்

அருமாகடல்பெருமான் திருவருளபெற்று
செருபுலியூரில்வாழுமமுதே
அருவினேகளடராமல் அக்ஞானம்போக்கி
யெனக்காழிசங்கமளித்த வமுதே
இருவிபூதிக்கிவுடையவ வராயிருக்கும்
எதிராஜன் அருள்பெற்றவமுதே
இருகரங்குவித்தும்முடயிணேயடியைத்தொழுகின்றேன்
எனேயாள்கொண்டுகந்தமமுதே,

வாழி திருநாமம்.

அரும்பொருளே விவரித்துரைக்குமவர் வாழியே
ஆண்டாந்திருவசத்தி லவதரித்தோர் வாழியே
பெரும்பூதூர்மாமுனிக்குப்ரயமுடையோர் வாழியே
பெரியநம்பிகுமாரத்தி பின்போனவர் வாழியே
திரும்பிவராதிருக்கும் வழிதெரிவித்தோர் வாழியே
திருட்பச்சைவாரணந் திகழவந்தோர் வாழியே
கரும்பினியமொழியுரைக்குங் கருணேயுள்ளோர் வாழியே
கண்ணனேத்தொழும்புலி யூண்ரணன்மிக வாழியே

உருக்குமணிகல்யாண.

முற்றிற்று.